

Jaarverslag 2020
Ombudsman van Curaçao

Ombudsman van Curaçao

Jaarverslag 2020

INHOUDSOPGAVE

Inleiding 6

1 De werkzaamheden van de Ombudsman 10
1.1 Inleiding 11
1.2 Formele onderzoeken 11
1.3 Rapporten 13
1.4 Zorgbrieven 16
1.4.1 Zorgbrief recht op schoon water 16
1.4.2 Zorgbrief COVID-19 en mensenrechtenperspectief 16
1.4.3 Zorgbrief optimalisering en verduurzaming sociale wetgeving in Curaçao 17
1.4.4 Zorgbrief inzake besluitvorming en beleid kosteloze rechtskundige bijstand 17
1.4.5 Zorgbrief met betrekking tot het vreemdelingenbeleid (2019) ex. art. 3 EVRM 18
1.4.6 Zorgbrief regeling maatregelen openbare orde COVID-19 VII 19
1.4.7 Zorgbrief motivering beslissingen op bezwaarschriften inkomstenbelasting 19
1.5 Hoorzittingen 21

2 Een overzicht van in behandeling genomen verzoeken 22
2.1 Inleiding 23
2.2 Cijfermatig overzicht van de verzoeken 23

3 De Kinderombudsman 42
3.1 Inleiding 43
3.2 Werving en selectie Kinderombudsman 43
3.3 De werkzaamheden van de Kinderombudsman 45

4 De bedrijfsvoering van het bureau van de Ombudsman 46
4.1 Inleiding 47
4.2 Financiële verantwoording 47
4.3 Personele aangelegenheden 47
4.4 ODIS 48
4.5 Verzelfstandiging financiële en personele administratie 48
4.6 Betrekkingen die de Ombudsman buiten zijn ambt heeft vervuld 49
4.7 Informatieverschaffing 49
4.8 Rechtspositie Ombudsman 49

Nawoord 50

Bijlages 52
Landsverordening tot wijziging van de Landsverordening ombudsman 54
United Nations General Assembly Resolution A/Res/75/186 58
Principles on the Protection and Promotion of the Ombudsman Institution 64
Landsverordening kinderombudsman 71
Begrotingsuitputting 2020 80
Overzicht van deskundigen en de behandelde onderwerpen tijdens de tv-uitzendingen 83

INLEIDING

Het jaar 2020 was om diverse redenen bijzonder uitdagend.

In de eerste plaats vanwege de nog steeds voortdurende COVID-19 pandemie en de maatregelen die door de Curaçaose overheid zijn genomen om deze te bestrijden.

In dit jaarverslag wordt op beknopte wijze aangegeven hoe het instituut van de Ombudsman in het jaar 2020 heeft gefunctioneerd. Verder wordt, zoals gebruikelijk, ook kort stilgestaan bij enkele ontwikkelingen die in het verslagjaar relevant waren voor dit instituut.

Het jaar 2020 was om diverse redenen bijzonder uitdagend. In de eerste plaats vanwege de nog steeds voortdurende COVID-19 pandemie en de maatregelen die door de Curaçaose overheid zijn genomen om deze te bestrijden. De COVID-19 pandemie heeft verschillende personen helaas het leven gekost, terwijl het overgrote deel van de gemeenschap zwaar getroffen is op financieel en sociaaleconomisch vlak door de verwoestende gevolgen van de pandemie. Voornamelijk personen die vóór de pandemie al kwetsbaar waren zijn nu het hardst getroffen. In dit verband kan onder meer gedacht worden aan degenen die onder de armoedegrens leven, ouder zijn en alleen wonen, dakloos zijn, mentale zorg nodig hebben of vallen onder de bepalingen van het “Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap”.

Vooral in de eerste helft van het verslagjaar was het een uitdaging om de behoorlijkheid van bestuur in Curaçao te onderzoeken en te beoordelen. In deze helft was het instituut van de Ombudsman, als gevolg van de door de overheid genomen maatregelen, bijna twee maanden niet toegankelijk voor publiek, anders dan via e-mail. Daar veel burgers in Curaçao geen toegang hebben tot het internet, was de dienstverlening door de Ombudsman in deze periode dan ook niet optimaal.

De verminderde toegankelijkheid van de overheid was een andere uitdaging waarmee de Ombudsman in 2020 is geconfronteerd.
Veel overheidsmedewerkers werkten als gevolg van de pandemie vanuit huis, en waren mede daardoor niet altijd even goed bereikbaar. Het gevolg hiervan was dat de bij de Ombudsman ingediende verzoeken niet altijd met de gewenste snelheid opgelost konden worden door middel van interventies bij overheidsdiensten.

Ondanks bovengenoemde uitdagingen heeft de Ombudsman in 2020 meer verzoeken in behandeling genomen dan in het jaar daarvoor. In 2020 heeft de Ombudsman 842 verzoeken in behandeling genomen, terwijl dit aantal in 2019 nog 568 was. Van de 842 verzoeken waren er bij het sluiten van het verslagjaar reeds 656 afgehandeld. Een groot deel van de ingediende verzoeken had begrijpelijkerwijs betrekking op hulpverzoeken van burgers aan het Ministerie van Sociale Ontwikkeling, Arbeid en Welzijn in het kader van aangevraagde COVID-19 steun.

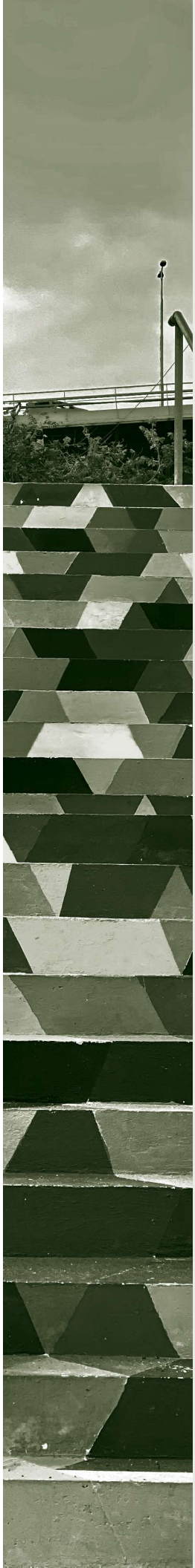
In het kader van zijn werkzaamheden heeft de Ombudsman in het verslagjaar verder diverse brieven gestuurd naar de overheid, waarin onder andere aandacht is gevraagd voor de wetenschappelijke onderbouwing en de proportionaliteit van verschillende maatregelen die genomen waren om de effecten van de pandemie te beheersen. Verder trok de Ombudsman verschillende malen aan de bel om zo aandacht te vragen voor het feit dat in de huidige crisis, waarin toegang tot schoon water uiteraard ontzettend belangrijk is, er toch veel huishoudens waren die om diverse redenen geen toegang hadden tot schoon water. Vanwege het mensenrechtelijke aspect van de toegang tot schoon water, heeft de Ombudsman meerdere malen betoogd dat het onder geen enkel beding mag voorkomen dat burgers volledig worden afgesloten van schoon water.

Ondanks de pandemie, de sociale onrust en de ontwikkelingen op politiek-bestuurlijk niveau in Curaçao, waren er in 2020 ook positieve ontwikkelingen voor wat betreft het instituut van de Ombudsman. Zo is de Landsverordening kinderombudsman vastgesteld en in werking getreden, waardoor de grondslag is gecreëerd om een Kinderombudsman aan te stellen. Het voltooien van dit wetgevingstraject, dat formeel in 2016 is gestart met het indienen van de ontwerplandsverordening bij de Minister van Sociale Ontwikkeling, Arbeid en Welzijn, is een grote stap in de goede richting. De Ombudsman hoopt daarom dat de overige politiek-bestuurlijke beslissingen, die nodig zijn om een Kinderombudsman aan te kunnen stellen, zo snel mogelijk genomen zullen worden. De bescherming van de rechten van jeugdigen is niet alleen van belang voor de huidige generatie jongeren, maar is ook belangrijk voor de toekomst van Curaçao als land.

Een andere positieve ontwikkeling in het jaar 2020 was de inwerkingtreding van de reeds in 2015 voorgestelde uitbreiding van de wettelijke onderzoeksbevoegdheden van het instituut van de Ombudsman.[1] Door deze wetswijziging kan de Ombudsman nu de behoorlijkheid van de gedragingen van alle bestuursorganen in Curaçao onderzoeken, niet alleen van de ministeries. Hierdoor is het bereik van de bescherming die aan verzoekers geboden kan worden verbeterd.

[1] Verwezen wordt naar de bijlage voor de tekst van deze wijziging.

Ook op internationaal niveau was er in 2020 goed nieuws te melden. Dankzij het werk van het “International Ombudsman Institute” [hierna: IOI], nam de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 16 december 2020 een resolutie aan, waarin de onafhankelijke positie van ombudsmaninstituten wederom wereldwijd wordt erkend.[2] In deze resolutie werden ook voor het eerst de uitgangspunten die betrekking hebben op de bescherming en bevordering van ombudsmaninstituten [de zogenaamde “Venice Principles”][3] erkend. De Ombudsman spreekt de hoop uit dat deze resolutie zal bijdragen aan de verdere legitimatie en versterking van het ambt van Ombudsman in Curaçao.

Alles overziend, kan geconcludeerd worden dat het instituut van de Ombudsman van Curaçao in het jaar 2020 zijn bestaansrecht wederom heeft bewezen. Niet in de laatste plaats omdat het in staat was om gevolg te gegeven aan de IOI-resolutie van 18 mei 2020, waarin alle ombudsmaninstellingen zijn opgeroepen zich in te spannen en een actieve rol te spelen om ervoor te zorgen dat grondrechten worden beschermd, de principes van een transparant en verantwoordingsplichtig openbaar bestuur worden gehandhaafd en individuen - vooral die uit kwetsbare groepen - niet worden gediscrimineerd. Als lid van het bestuur van IOI geeft dit een gevoel van voldoening, hoewel de Ombudsman liever had gezien dat de omstandigheden die geleid hebben tot deze resolutie zich niet hadden voorgedaan.

De Ombudsman blikt met dankbaarheid terug op het afgelopen jaar, en spreekt de overtuiging uit dat het instituut in de toekomst zal kunnen blijven bijdragen aan het versterken van de democratische beginselen in Curaçao.

De Ombudsman van Curaçao,
Keursly Concincion

[2] Zie de bijlage voor de tekst van deze resolutie.
[3] Zie de bijlage voor de tekst van deze uitgangspunten.

1 DE WERKZAAMHEDEN VAN DE OMBUDSMAN

1.1 INLEIDING

Dit hoofdstuk geeft in het kort een overzicht van de wijze waarop de Ombudsman zijn wettelijke taak in het jaar 2020 heeft uitgevoerd. Een groot deel van de verzoeken die bij de Ombudsman worden ingediend, wordt doorgaans opgelost door middel van een interventie bij de ambtelijke organisatie van de overheid. De interventie vindt over het algemeen telefonisch of via e-mail plaats en is er voornamelijk op gericht om een snelle en praktische oplossing te vinden voor de knelpunten waar de rechtzoekende burger of het rechtzoekende bedrijf tegenaan loopt. In sommige gevallen kiest de Ombudsman ervoor om de formele weg te bewandelen door zijn conclusies en aanbevelingen in een rapport of zorgbrief vast te leggen.

1.2 FORMELE ONDERZOEKEN

1.2.1

De Ombudsman is in 2020 één ambtshalve [voor]onderzoek gestart naar de behoorlijkheid van een gedraging die mogelijk door de Minister van Gezondheid, Milieu en Natuur zou zijn verricht. Dit [voor]onderzoek had betrekking op de gunning van een project aan een bedrijf om de specifieke logistieke coördinatie van onderdelen van de verplichte quarantainemaatregel uit te voeren. Op grond van de ontvangen inlichtingen heeft de Ombudsman geconcludeerd dat er onvoldoende redenen waren om het ingestelde onderzoek voort te zetten.

Verder heeft de Ombudsman in 2020 ook een ambtshalve onderzoek afgerond met betrekking tot de uitvoering van de Landsverordening openbaarheid van bestuur Curaçao.

1.2.2

In het verslagjaar heeft de Ombudsman verder drie rapporten uitgebracht in de zin van artikel 25 van de Landsverordening ombudsman.

1.2.3

Als onderdeel van de wettelijk voorgeschreven procedure zijn in het jaar 2020 drieënveertig [43] Voorlopige Bevindingen schriftelijk aangeboden aan de desbetreffende bestuursorganen.

1.3 RAPPORTEN

Rapport I
Rapport van 4 augustus 2020 in de zaak van mevrouw V.L. over een gedraging die aan de Minister van Verkeer, Vervoer en Ruimtelijke Planning kan worden toegerekend.

In het onderhavige geval is de Ombudsman verzocht om de behoorlijkheid van een gedraging van Uitvoeringsorganisatie Domeinbeheer te onderzoeken. Deze gedraging kan aan de Minister van Verkeer, Vervoer en Ruimtelijke Planning worden toegerekend. Volgens verzoekster heeft Uitvoeringsorganisatie Domeinbeheer niet gereageerd op haar vele verzoeken om de overdracht van de huurrechten op een perceel domeingrond te realiseren. Uitvoeringsorganisatie zou evenmin hebben gereageerd op haar verzoek tot het afzetten van de grenzen van een gedeelte van het perceel domeingrond.

Oordeel
De Ombudsman verklaarde het verzoek gegrond. Uitvoeringsorganisatie Domeinbeheer heeft nagelaten om te reageren binnen een redelijke termijn.

Aanbeveling
De Ombudsman heeft de Minister van Verkeer, Vervoer en Ruimtelijke Planning aanbevolen om het daarheen te doen leiden dat zo spoedig mogelijk alsnog een beslissing wordt genomen op de aanvraag van verzoekster. Mede gelet op het tijdsverloop in deze zaak achtte de Ombudsman een termijn van acht (8) weken na de dagtekening van zijn rapport een redelijke termijn om de algehele afronding van deze zaak te kunnen realiseren.

Reactie van de Minister van Verkeer, Vervoer en Ruimtelijke Planning
De Minister van Verkeer, Vervoer en Ruimtelijke Planning heeft niet gereageerd op het rapport van de Ombudsman.

Rapport II
Rapport van 2 oktober 2020 in de zaak van de heer H.P. over gedragingen die kunnen worden toegerekend aan de Minister van Onderwijs, Wetenschap, Cultuur en Sport en aan de Minister van Economische Ontwikkeling.

Verzoeker heeft de Ombudsman verzocht om de behoorlijkheid van gedragingen van de Economische Inspectie en van Uitvoeringsorganisatie Cultuur en Sport te onderzoeken. Gedragingen van de Economische Inspectie kunnen aan de Minister van Economische Ontwikkeling worden toegerekend, en gedragingen van de Uitvoeringsorganisatie Cultuur en Sport kunnen aan de Minister van Onderwijs, Wetenschap, Cultuur en Sport worden toegerekend. Verzoeker beklaagde zich erover dat beide voornoemde organisaties zijn ingediende klachten, met betrekking tot door hem ondervonden hinder en overlast afkomstig van een kinderopvangverblijf waar naschoolse opvang verzorgd wordt, niet op adequate wijze hebben behandeld. Verzoeker gaf in dit kader verder aan dat de Economische Inspectie hem ten onrechte zou hebben doorverwezen naar de Uitvoeringsorganisatie Cultuur en Sport voor de afhandeling van zijn klachten, en dat de Uitvoeringsorganisatie Cultuur en Sport daarna op haar beurt zou hebben nagelaten om inhoudelijk te reageren op zijn klachten.

Oordeel
De Ombudsman verklaarde het verzoek gegrond en concludeerde dat de desbetreffende organisaties niet met de nodige voortvarendheid hadden gehandeld, en dat zij voorts hadden nagelaten om tijdig een inhoudelijke reactie te geven op het verzoek.

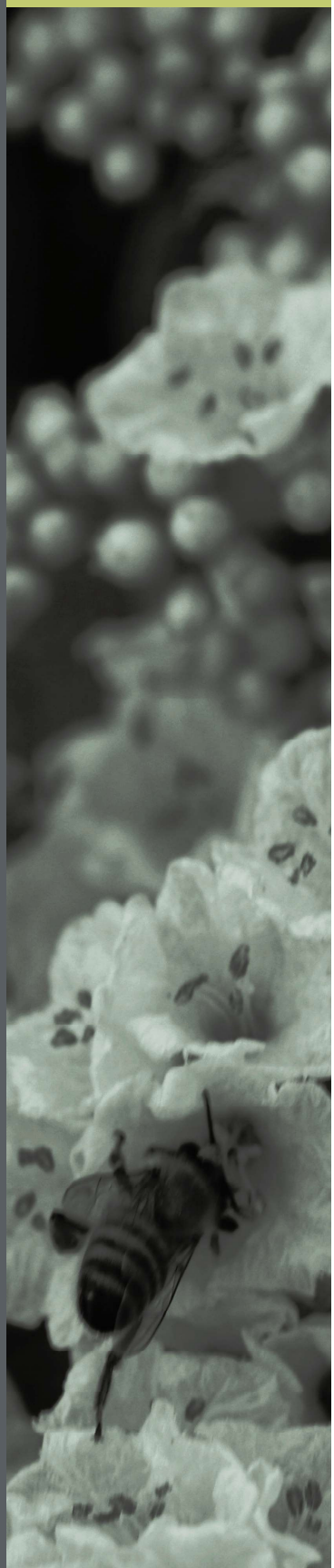
Aanbevelingen
De Ombudsman heeft de Minister van Economische Ontwikkeling en de Minister van Onderwijs, Wetenschap, Cultuur en Sport de volgende aanbevelingen in overweging gegeven:

- om op korte termijn en uiterlijk binnen acht [8] weken na dagtekening van het rapport, verzoeker alsnog [schriftelijk] te informeren omtrent het resultaat van het door hen uitgevoerde onderzoek in de onderhavige situatie;
- om alsnog op korte termijn, doch uiterlijk binnen acht [8] weken na dagtekening van het rapport, een gezamenlijk plan te doen opstellen, waarin samen met alle relevante ministeries c.q. overheidsorganisaties, voorschriften worden opgenomen om in de toekomst soortgelijke gevallen van hinder en overlast (gezamenlijk) aan te pakken;
- om vooruitlopend op de introductie van een wettelijk klachtbehandelingssysteem, het zoveel mogelijk daarheen te doen leiden dat er binnen deze ministeries, een adequaat klachtbehandelingssysteem wordt opgesteld en geïmplementeerd.

Reactie van de Minister van Economische Ontwikkeling en de Minister van Onderwijs, Wetenschap, Cultuur en Sport
De Minister van Economische Ontwikkeling en de Minister van Onderwijs, Wetenschap, Cultuur en Sport hebben niet gereageerd op het rapport van de Ombudsman.

Rapport III
Rapport van 28 december 2020 naar aanleiding van een ambtshalve onderzoek naar de uitvoering van de Landsverordening openbaarheid van bestuur Curaçao. De uitvoering van de Landsverordening openbaarheid van bestuur Curaçao, valt onder de verantwoordelijkheid van de Minister van Bestuur, Planning en Dienstverlening.

Oordeel
De Ombudsman concludeerde in dit rapport dat de afhandeling van verzoeken ingevolge de Landsverordening openbaarheid van bestuur Curaçao [hierna: Lob] in de onderzochte periode voor een deel niet op behoorlijke wijze heeft plaatsgevonden.

Aanbevelingen

De Ombudsman heeft de Minister van Bestuur, Planning en Dienstverlening onder andere in overweging gegeven om:

- het daarheen te doen leiden dat artikel 15 van de Lob in overeenstemming wordt gebracht met de praktijk, in die zin dat daarin wordt opgenomen dat de Minister van Bestuur, Planning en Dienstverlening de Staten informeert over de uitvoering van de Lob en niet de Minister van Algemene Zaken;
- de samenwerking tussen de front en back offices te prioriteren en hieromtrent op bestuurlijk niveau nadere afspraken te maken;
- een praktische handleiding over de Lob te ontwikkelen en deze met de overige ministeries te delen;
- beleid, wetgeving en andere voor de burger belangrijke overheidsinformatie centraal dan wel via verschillende mediakanalen actief te delen.

Reactie van de Minister van Bestuur, Planning en Dienstverlening

De Minister van Bestuur, Planning en Dienstverlening heeft niet gereageerd op het rapport van de Ombudsman[4].

[4] Gelet op de betrokkenheid van het Ministerie van Algemene Zaken bij de uitvoering van dit onderzoek, maar ook gelet op de rol die aan dit Ministerie ingevolge artikel 15 van de LOB is toegekend, heeft de Ombudsman een afschrift van het rapport aan de Minister van Algemene Zaken doen toekomen. De Minister van Algemene Zaken heeft niet op het rapport gereageerd.

1.4 ZORGBRIEVEN

De Ombudsman heeft in het jaar 2020 zeven (7) zorgbrieven geschreven.

1.4.1 Zorgbrief recht op schoon water

Op 27 mei 2020 stuurde de Ombudsman een zorgbrief naar de Minister van Algemene Zaken, waarin hij wederom de aandacht van de regering van Curaçao vraagt voor het feit dat een grote groep burgers, vanwege diverse sociaaleconomische omstandigheden, structureel geen toegang heeft tot schoon water. De Ombudsman concludeerde in deze brief dat de Curaçaose overheid verplicht is om ervoor zorg te dragen dat voornamelijk burgers die tot sociaaleconomische kwetsbare groepen behoren, toegang krijgen tot schoon water. Het recht op schoon water is één van de belangrijkste primaire levensbehoeften van de mens, en de huidige wereldwijde uitbraak van het coronavirus laat bovendien opnieuw duidelijk zien hoe belangrijk de rol is die water speelt bij het nemen van concrete preventieve hygiënische maatregelen ter voorkoming van de verdere verspreiding van ziektes. Het feit dat de nationale productie en distributie van schoon water geprivatiseerd is maakt dit niet anders.

Gelet op het bovenstaande heeft de Ombudsman de Minister van Algemene Zaken dringend verzocht om het daarheen te doen leiden dat deze kwestie met de nodige urgentie en snelheid wordt afgehandeld.[5]

Reactie van de Minister van Algemene Zaken

De Minister van Algemene Zaken heeft niet gereageerd op de brief van de Ombudsman.

1.4.2 Zorgbrief COVID-19 en mensenrechtenperspectief

De Ombudsman stuurde op 22 juni 2020 een brief naar de Minister van Justitie, betreffende de diverse strenge vrijheidsbeperkende maatregelen die de Curaçaose overheid had genomen naar aanleiding van de COVID-19 pandemie.

[5] In het verlengde hiervan heeft de Ombudsman een online enquête uitgevoerd met betrekking tot de toegang tot schoon water in Curaçao. Bij brief van 10 november 2020 werden de resultaten van de enquête aan de Minister van Algemene Zaken aangeboden.

Met deze brief wilde de Ombudsman aandacht vragen voor de mensenrechtelijke aspecten die in het geding kwamen door de maatregelen die de Minister van Justitie had genomen. De Ombudsman vroeg met name om de wetenschappelijke onderbouwing van de instelling en instandhouding van een avondklok in de diverse fasen van de COVID-19 pandemie, maar ook om de wetenschappelijke onderbouwing van de inhoud en de duur van het (deels nog geldende) samenscholingsverbod.[6]

Reactie van de Minister van Justitie
De Minister van Justitie heeft niet gereageerd op de brieven van de Ombudsman.

1.4.3 Zorgbrief optimalisering en verduurzaming sociale wetgeving in Curaçao

Bij brief d.d. 6 juli 2020 gericht aan de Minister van Algemene Zaken heeft de Ombudsman de overheid gewezen op de noodzaak om sociale wetten vast te stellen. In dit kader gaf de Ombudsman de Minister van Algemene Zaken in overweging om:

- het daarheen te doen leiden dat er in Curaçao op korte termijn een traject wordt gestart om de bestaande sociale wetgeving en het beleid daaromtrent door te lichten en te optimaliseren;
- de mogelijkheden te verkennen om de feitelijke uitvoering van de geoptimaliseerde sociale wetten, zowel op korte als op lange termijn te garanderen.

Reactie van de Minister van Algemene Zaken
De Minister van Algemene Zaken heeft niet gereageerd op de brief van de Ombudsman.

1.4.4 Zorgbrief inzake besluitvorming en beleid kosteloze rechtskundige bijstand

Bij brief van 4 augustus 2020 gericht aan de Minister van Sociale Ontwikkeling, Arbeid en Welzijn, heeft de Ombudsman de Minister wederom gewezen op de ernst van de situatie met betrekking tot de uitvoering van het Landsbesluit Kosteloze Rechtskundige Bijstand [P.B. 1959, no. 198]. De Ombudsman heeft al eerder schriftelijk zijn zorgen geuit in een zorgbrief in het jaar 2017, waarbij de Minister van Sociale Ontwikkeling, Arbeid en Welzijn werd aangespoord om de nodige veranderingen door te voeren.

[6] Op 23 november 2020 heeft de Ombudsman een rappelbrief gestuurd naar de Minister van Justitie.

De Ombudsman gaf de Minister van Sociale Ontwikkeling, Arbeid en Welzijn onder meer in overweging om:

- dringend de procedure tot het verlenen en afwijzen van verzoeken om kosteloze rechtsbijstand grondig te herzien en tevens te formaliseren;
- een einde te maken aan de praktijk waarbij aanvragen mondeling worden afgewezen.

Reactie van de Minister van Sociale Ontwikkeling, Arbeid en Welzijn

De Minister van Sociale Ontwikkeling, Arbeid en Welzijn heeft niet gereageerd op de brief van de Ombudsman.[7]

1.4.5 Zorgbrief met betrekking tot het vreemdelingenbeleid (2019) ex. artikel 3 EVRM

De brief van de Ombudsman d.d. 30 september 2020 gericht aan de Minister van Justitie heeft voornamelijk betrekking op de positie van de adviesgroep die genoemd wordt in artikel 4 van het in juni 2019 vastgestelde vreemdelingenbeleid ex artikel 3 van het Europees Verdrag inzake de Rechten van de Mens. Het feit dat de Unit Vreemdelingen-toezicht en Grensbewaking van het Korps Politie Curaçao deel uitmaakt van de adviesgroep, terwijl deze organisatie zelf inhoudelijk betrokken is bij onder andere de intakeprocedure, kan naar de mening van de Ombudsman de schijn van mogelijke belangenverstrengeling creëren.

De Ombudsman gaf de Minister van Justitie in overweging om:

- de samenstelling van de adviesgroep onder de loep te nemen en daarbij in elk geval de duale taken van de Unit Vreemdelingentoezicht en Grensbewaking van het Korps Politie Curaçao te heroverwegen;
- een permanent lid in de adviesgroep te benoemen, dat over uitgebreide en aantoonbare juridische expertise beschikt. Dit lid zou bij voorkeur van buiten het Ministerie van Justitie moeten komen, of in ieder geval geen lid mogen zijn van de reeds in artikel 4 van het beleid genoemde twee [2] ambtelijke organisaties van het Ministerie van Justitie, ten einde de onpartijdigheid en deskundigheid van de advisering te garanderen.

[7] De Minister van Sociale Ontwikkeling, Arbeid en Welzijn en de Ombudsman hebben diverse persoonlijke gesprekken gevoerd over onder meer de inhoud van deze zorgbrief.

Reactie van de Minister van Justitie
De Minister van Justitie heeft niet gereageerd op de brief van de Ombudsman.

1.4.6 Zorgbrief regeling maatregelen openbare orde COVID-19 VII

De brief van de Ombudsman van 30 november 2020 gericht aan de Minister van Justitie had betrekking op de beslissing van 16 november 2020 (zie in dit verband P.B. 2020, no. 52, zoals laatstelijk gewijzigd bij P.B. 2020, no. 124) om de maatregelen ter bestrijding van het coronavirus wederom aan te scherpen. In het bijzonder trok de Ombudsman aan de bel naar aanleiding van de introductie van een mondkapjes draagplicht. De overheid had immers in haar beslissing van 16 november 2020 een ander standpunt ingenomen dan het standpunt dat zij voorheen had.

Gelet op de implicaties voor de mensenrechten, gaf de Ombudsman de Minister van Justitie in overweging om in elk geval:

- een nadere toelichting te geven met betrekking tot de etenschappelijke en juridische onderbouwing van de zogenoemde mondkapjesplicht draagplicht.

Reactie van de Minister van Justitie
De Minister van Justitie heeft niet gereageerd op de brief van de Ombudsman.

1.4.7 Zorgbrief motivering beslissingen op bezwaarschriften inkomstenbelasting

Op 10 december 2020 stuurde de Ombudsman een brief naar de Minister van Financiën betreffende een in 2016 ambtshalve ingesteld onderzoek naar de behoorlijkheid van de wijze waarop beslissingen op bezwaarschriften [inzake inkomstenbelasting] door het Ministerie van Financiën worden gemotiveerd c.q. afgehandeld.

ONZE VISIE

Wij ambiëren een publieke sector die op integere, effectieve, transparante en verantwoordelijke wijze functioneert.

De Ombudsman gaf de Minister van Financiën in overweging om de motivering van beslissingen op bezwaar structureel te verbeteren door:

- de interne communicatie van en tussen de diverse afdelingen binnen de belastingdienst te verbeteren;
- de communicatie naar de belastingplichtige of diens gemachtigde toe te verbeteren door betere bereikbaarheid te bevorderen van de belastingdienst via e-mail, telefoon, het online-portaal of op andere wijze;
- in de verdere ontwikkeling van de capaciteiten van de medewerkers te investeren door aan deze medewerkers de kans te bieden om voldoende trainingen en cursussen te volgen;
- het belang van een beter gebruik van technische middelen te onderkennen;
- in de praktijk - waar mogelijk - onderscheid te maken tussen complexe en eenvoudige bezwaarschriften;
- ervoor zorg te dragen dat de wettelijk voorgeschreven hoorplicht beter wordt nageleefd.

Reactie van de Minister van Financiën
De Minister van Financiën heeft niet gereageerd op de brief van de Ombudsman.

1.5 HOORZITTINGEN

In het verslagjaar heeft de Ombudsman vijf (5) hoorzittingen gehouden. Het instrument van de hoorzitting is bij deze zaken voornamelijk ingezet om praktische oplossingen te bereiken voor de bij de Ombudsman ingediende verzoeken. De conclusie is dat in veel gevallen een oplossing kon worden bereikt, maar dat het toch vaak voorkwam dat de met de burger en met de Ombudsman gemaakte afspraken niet werden nagekomen door de overheid (ondanks door de Ombudsman verstuurde e-mails en rappelbrieven).

2 EEN OVERZICHT VAN IN BEHANDELING GENOMEN VERZOEKEN

2.1 INLEIDING

Elk jaar komen er bij de Ombudsman veel verzoeken binnen. In dit hoofdstuk wordt een cijfermatig overzicht gegeven van de werkzaamheden die de Ombudsman in dit verband in 2020 heeft verricht. In 2020 ontving de Ombudsman 842 verzoeken van rechtzoekende burgers en organisaties. Deze verzoeken werden voornamelijk telefonisch of via e-mail afgehandeld (interventie).

2.2 CIJFERMATIG OVERZICHT VERZOEKEN

Verzoeken die binnen de bevoegdheid vallen van de Ombudsman	Verzoeken die niet binnen de bevoegdheid vallen van de Ombudsman maar die wel worden behandeld in overleg met de betrokken overheids-nv of –stichting, [vóór de wijziging van de Landsverordening ombudsman].
428	**414**
Via interventie opgelost **398**	Via interventie opgelost **358**
Nog in behandeling **130**	Nog in behandeling **29**

Verzoeken die niet vallen onder de bevoegdheid van de Ombudsman. Deze klachten worden, met een begeleide verwijzing, overgedragen aan de bevoegde instanties.

27

842 Totaal ingediende verzoeken

AANTAL VERZOEKEN

REGISTRATIEPERIODE
1 JANUARI 2020

MANNEN

358

VROUWEN

460

GROEPEN

3

RECHTSPERSONEN

8

PER CATEGORIE

31 DECEMBER 2020

AMBTSHALVE ONDERZOEKEN
1

ZORGBRIEVEN
7

ANONIEM
5

TOTAAL INGEDIENDE VERZOEKEN
842

IN BEHANDELING GENOMEN FORMELE VERZOEKEN

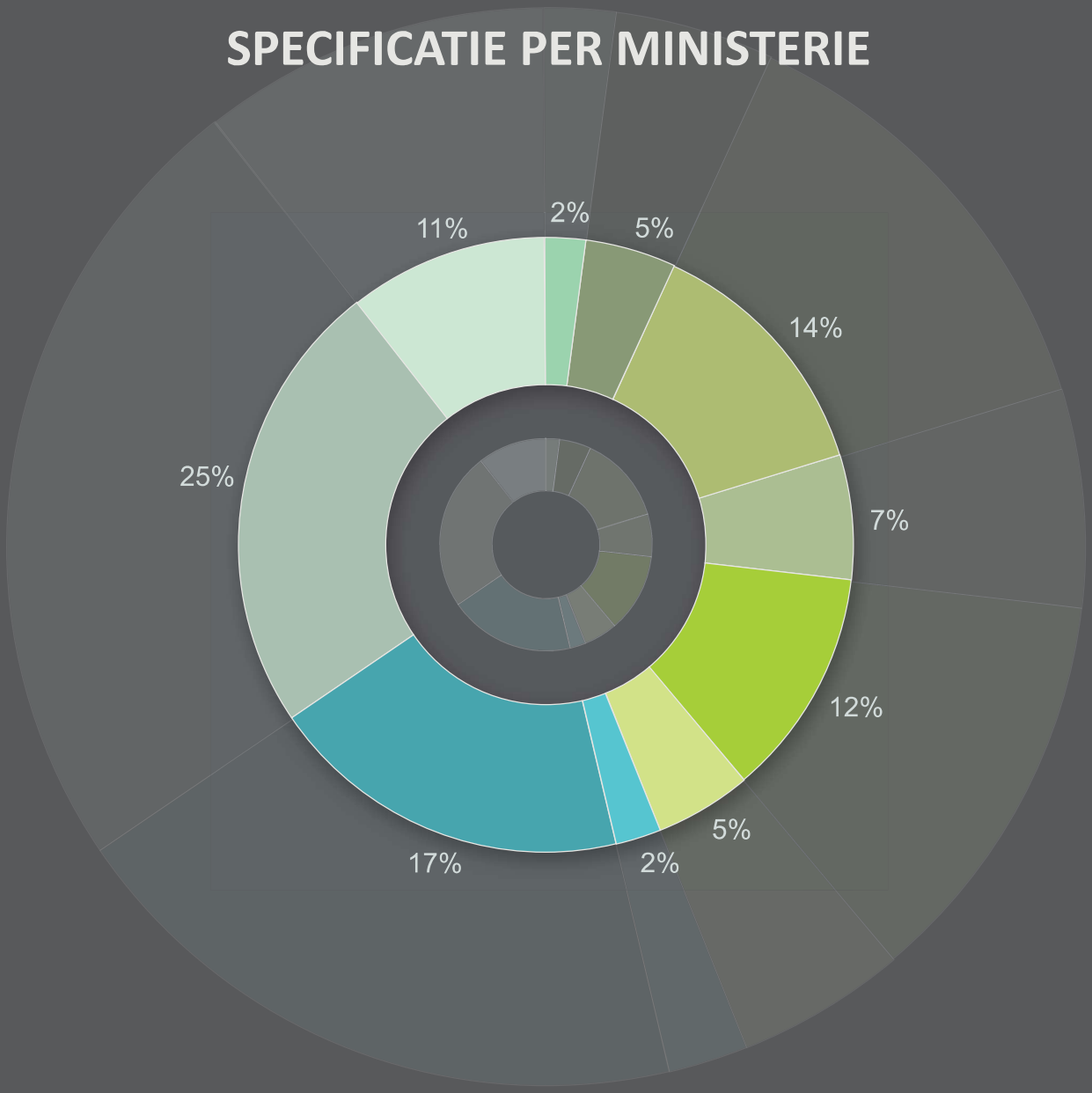
Centrale Debiteuren Administratie	1
Uitvoeringsorganisatie Domeinbeheer	29
Douane Curaçao	6
Ontvanger Curaçao	14
Inspectie der Belastingen	27
Kasnan di Bario	33
Korps Politie Curaçao	29
Minister van Algemene Zaken	6
Minister van Bestuur, Planning en Dienstverlening	1
Minister van Financiën	1
Minister van Economische Ontwikkeling	1
Minister van Gezondheid, Milieu en Natuur	8
Minister van Justitie	16
Minister van Sociale Ontwikkeling, Arbeid en Welzijn	2
Minister van Verkeer, Vervoer en Ruimtelijke Planning	7
Minister van Onderwijs, Wetenschap, Cultuur en Sport	4
Sector Uitvoeringsorganisatie Onderwijs en Wetenschap (DOS)	1
Sector Uitvoeringsorganisatie Onderwijs en Wetenschap (SAE)	2
Openbaar Ministerie	4
Ofisina pa Bienestar di Mucha (Voogdijraad)	6
Uitvoeringsorganisatie Jeugd Gezondheidszorg	2
Inspectie voor de Volksgezondheid	1
Publieke Zaken / Bevolkingsregister	18
Human Resources & Organisatie	1
Uitvoeringsorganisatie Ruimtelijke Ordening en Planning (ROP)	7
Centrum voor Arbeid	7
Bedrijfsvoering & Uitvoeringsteam Arbeid	1
Uitvoeringsorganisatie Agrarisch en Visserijbeheer	1
Shared Services Organisatie / Personeelsadministratie	2

TOTAAL 428

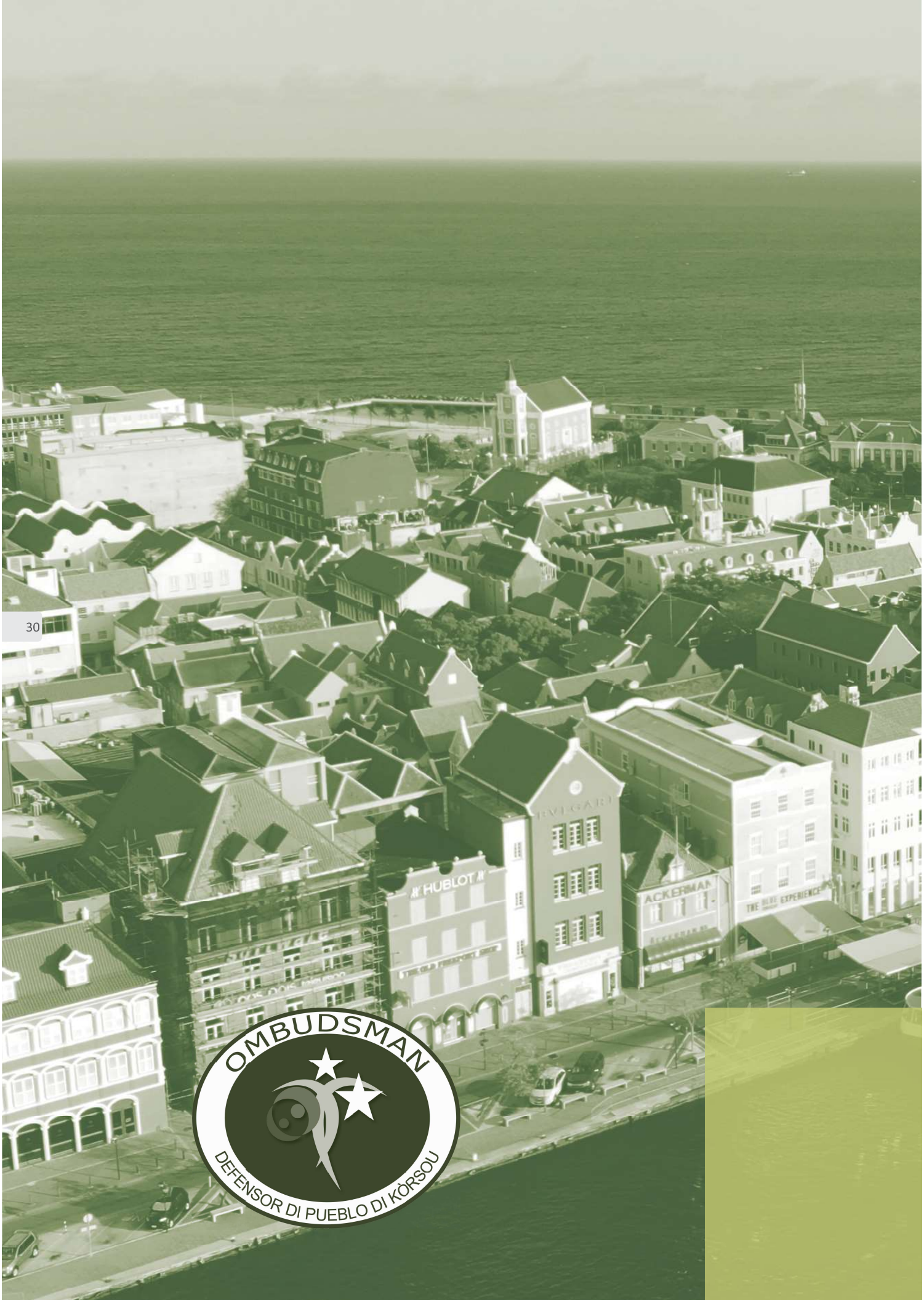
Toelatingsorganisatie Curaçao	19
Vergunningenloket	3
Uitvoeringsorganisatie Verkeer en Vervoer	13
Sector Ondernemen	7
Uitvoeringsorganisatie Milieu en Natuurbeheer	9
Uitvoeringsorganisatie Openbare Werken	4
Sentro di Detenshon i Korekshon Kòrsou	1
Wetgeving en Juridische Zaken	2
Inspectie Onderwijs	1
Sector Cultuur en Sport	1
Sector Economische Ontwikkeling en Innovatie	12
Uitvoeringsorganisatie Veterinaire Zaken	1
Sector Financieel Beleid en Begrotingsbeheer	1
Publieke Zaken / Rijbewijzen	4
Regering	1
Stichting Gezinsvoogdij Instelling	1
Maritieme Autoriteit Curaçao	1
Sector Arbeid	13
Sector Sociale Ontwikkeling	49
Stichting Opvangtehuis Brasami	1
Curaçao Oil N.V.	1
Stichting Korporashon Pa Desaroyo di Kòrsou	2
Algemeen Pensioenfonds Curaçao	4
Stichting Studiefinanciering Curaçao	2
Fundashon Material pa Skol	1
Sociale VerzekeringsBank Curaçao	9
Aqualectra	2
Fundashon Kas Popular	16
Autobusbedrijf Curaçao NV	1
Selikor N.V.	1
Curaçao Medical Center	2
Rooms Katholiek Schoolbestuur	1
Stichting Casa Manita	1
University of Curaçao	1
Instituto di Formashon den Enfermeria	1
ARBO Consult	1

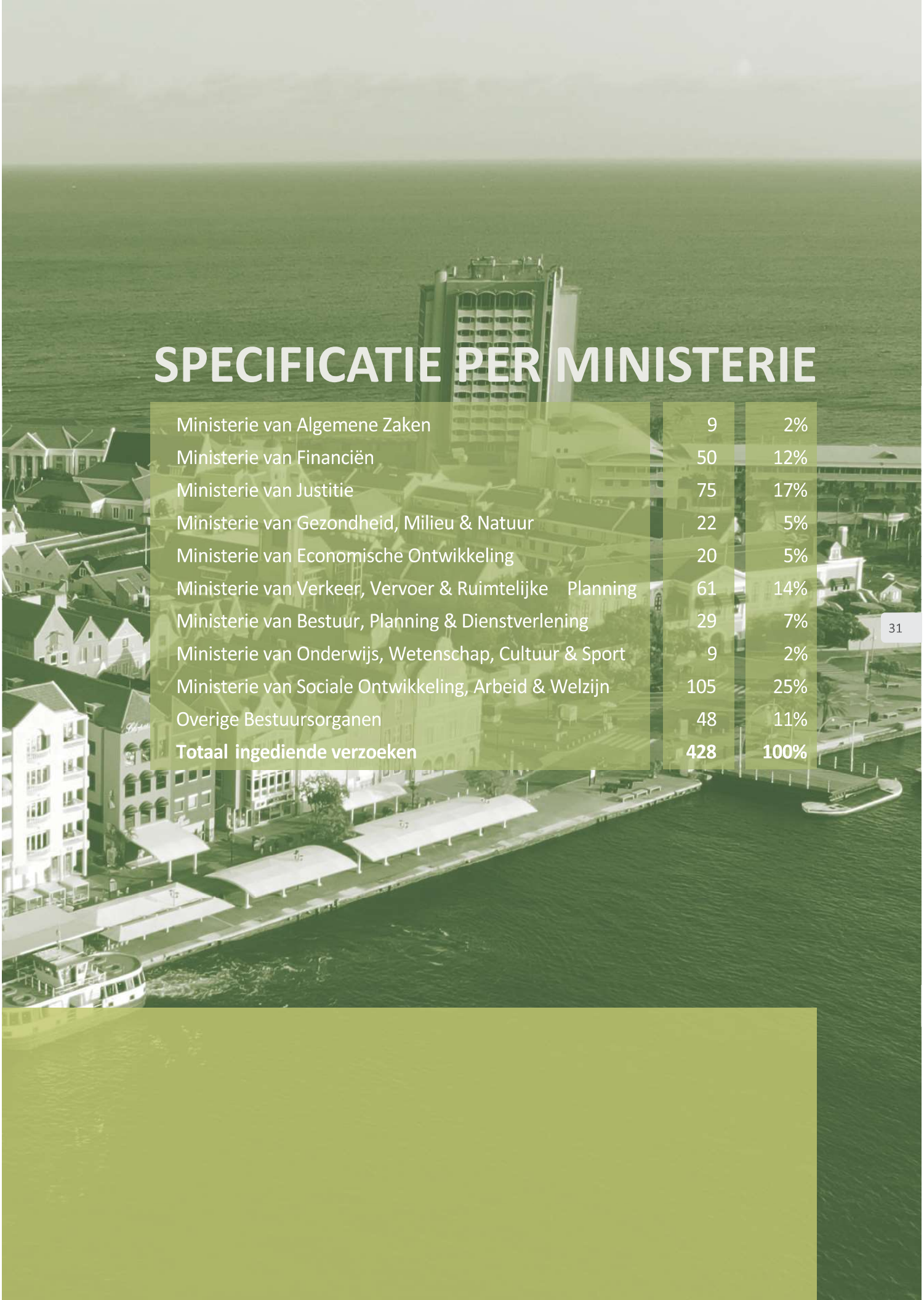
IN BEHANDELING GENOMEN VERZOEKEN PER MINISTERIE EN OVERIGE BESTUURSORGANEN

SPECIFICATIE PER MINISTERIE

2	Ministerie Algemene Zaken	5	Ministerie Economische Ontwikkeling
5	Ministerie Gezondheid, Milieu en Natuur	2	Ministerie Onderwijs, Wetenschap, Cultuur en Sport
14	Ministerie Vervoer, Verkeer en Ruimtelijke Planning	17	Ministerie Justitie
7	Ministerie Bestuur, Planning en Dienstverlening	25	Ministerie Sociale Ontwikkeling, Arbeid en Welzijn
12	Ministerie Financiën	11	Overige Bestuursorganen

HUBLOT
ACKERMAN
OMBUDSMAN
DEFENSOR DI PUEBLO DI KÒRSOU

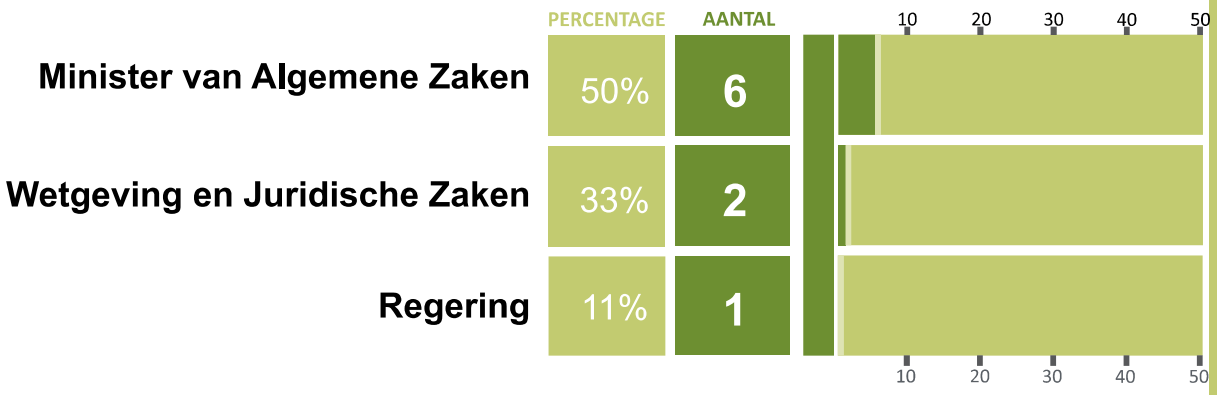
SPECIFICATIE PER MINISTERIE

Ministerie van Algemene Zaken	9	2%
Ministerie van Financiën	50	12%
Ministerie van Justitie	75	17%
Ministerie van Gezondheid, Milieu & Natuur	22	5%
Ministerie van Economische Ontwikkeling	20	5%
Ministerie van Verkeer, Vervoer & Ruimtelijke Planning	61	14%
Ministerie van Bestuur, Planning & Dienstverlening	29	7%
Ministerie van Onderwijs, Wetenschap, Cultuur & Sport	9	2%
Ministerie van Sociale Ontwikkeling, Arbeid & Welzijn	105	25%
Overige Bestuursorganen	48	11%
Totaal ingediende verzoeken	**428**	**100%**

SPECIFICATIE PER MINISTERIE EN OVERIGE BESTUURSORGANEN

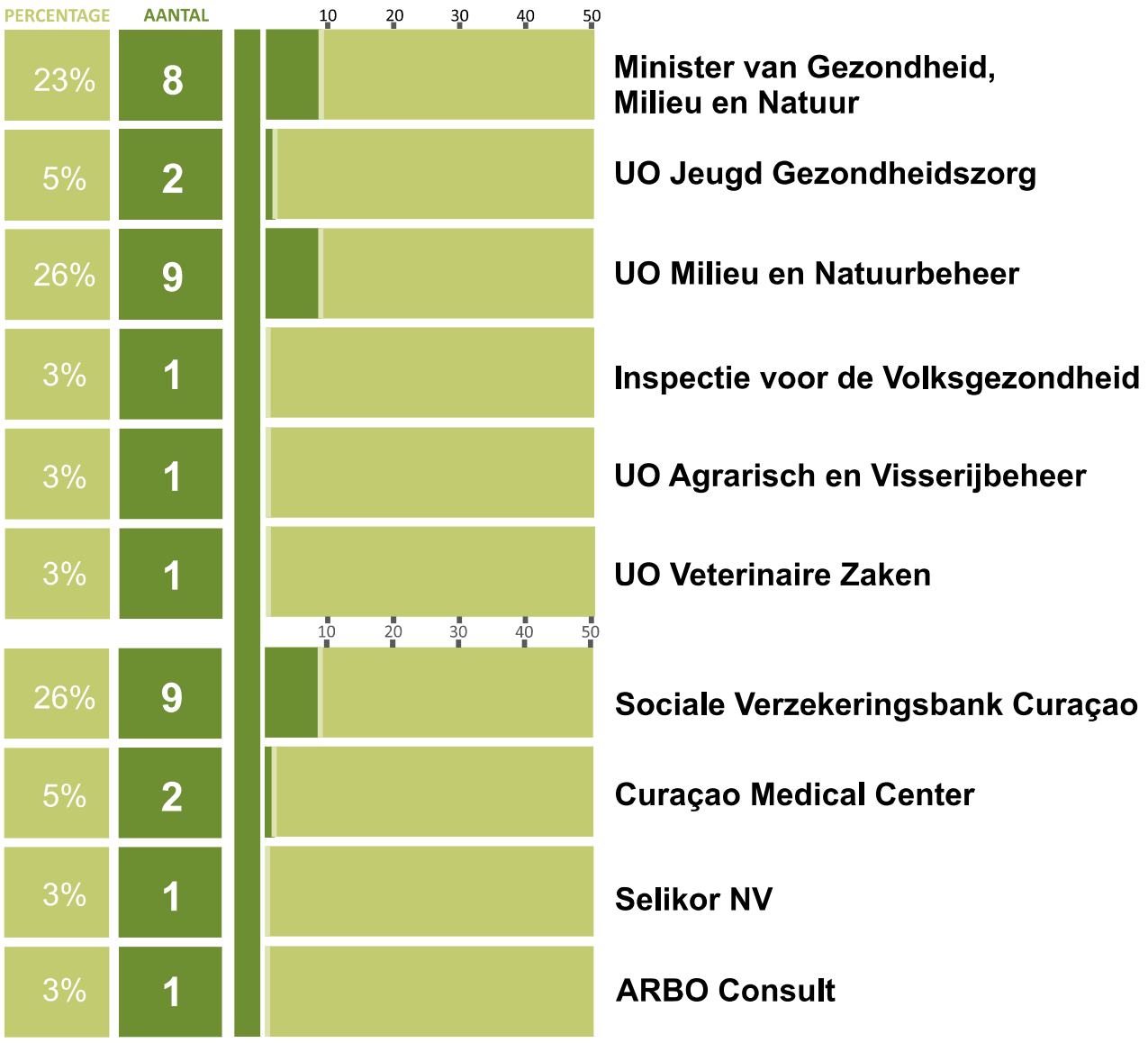
MINISTERIE VAN ALGEMENE ZAKEN

TOTAAL
9

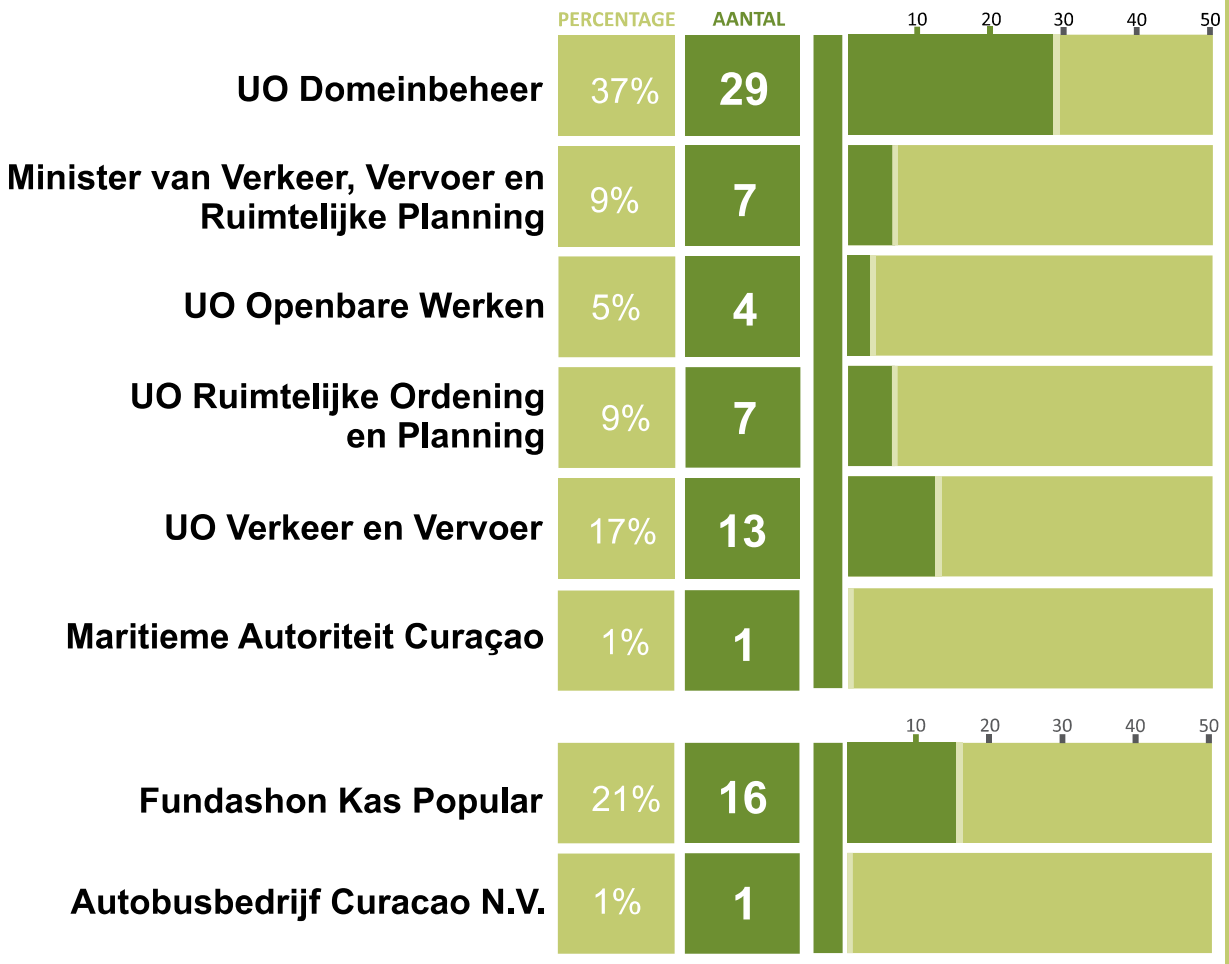

MINISTERIE VAN GEZONDHEID, MILIEU EN NATUUR

TOTAAL
35

MINISTERIE VAN VERVOER, VERKEER EN RUIMTELIJKE PLANNING

TOTAAL
78

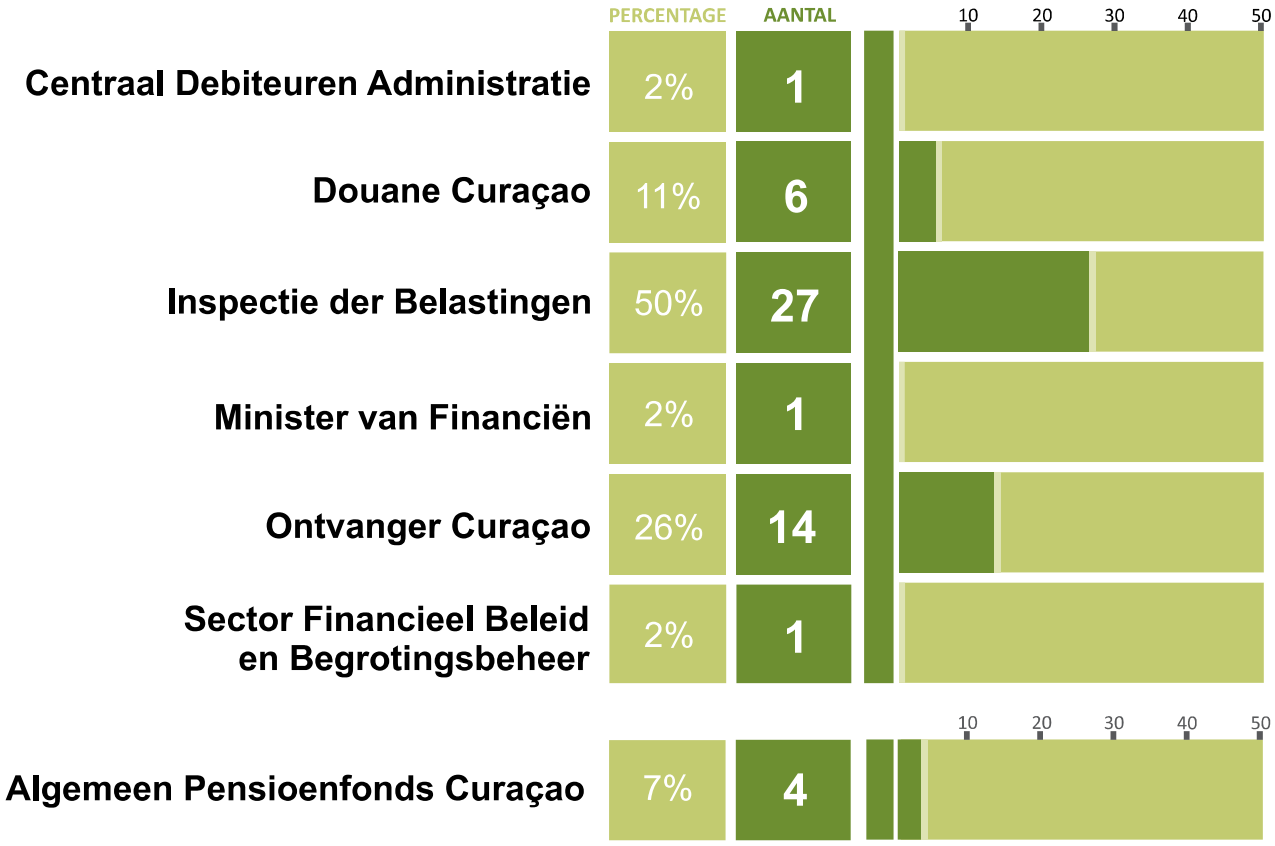
MINISTERIE VAN BESTUUR, PLANNING EN DIENSTVERLENING

TOTAAL
29

PERCENTAGE	AANTAL	
4%	1	Minister van Bestuur, Planning en Dienstverlening
62%	18	Publieke Zaken / Burgerlijke Zaken
14%	4	Publieke Zaken / Rijbewijzen
7%	2	Shared Services Organisatie/ Personeelsadministratie
10%	3	Vergunningenloket
4%	1	Human Resources & Organisatie

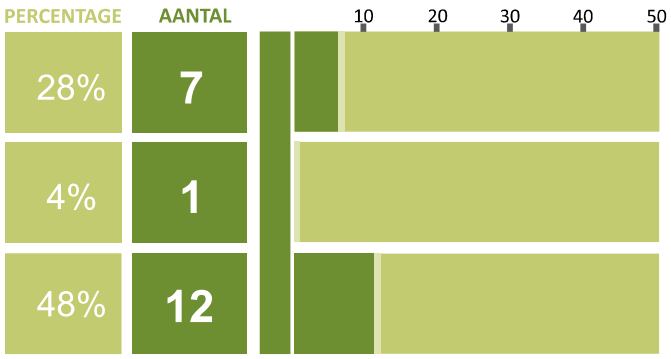
MINISTERIE VAN FINANCIËN

TOTAAL
54

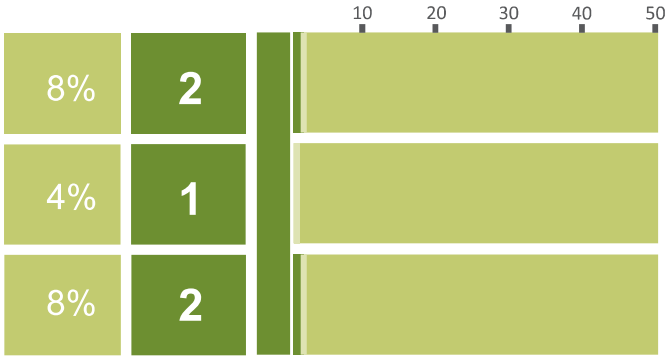
MINISTERIE VAN ECONOMISCHE ONTWIKKELING

Sector Ondernemen

Minister van Economische Ontwikkeling

Sector Economische Ontwikkeling en Innovatie

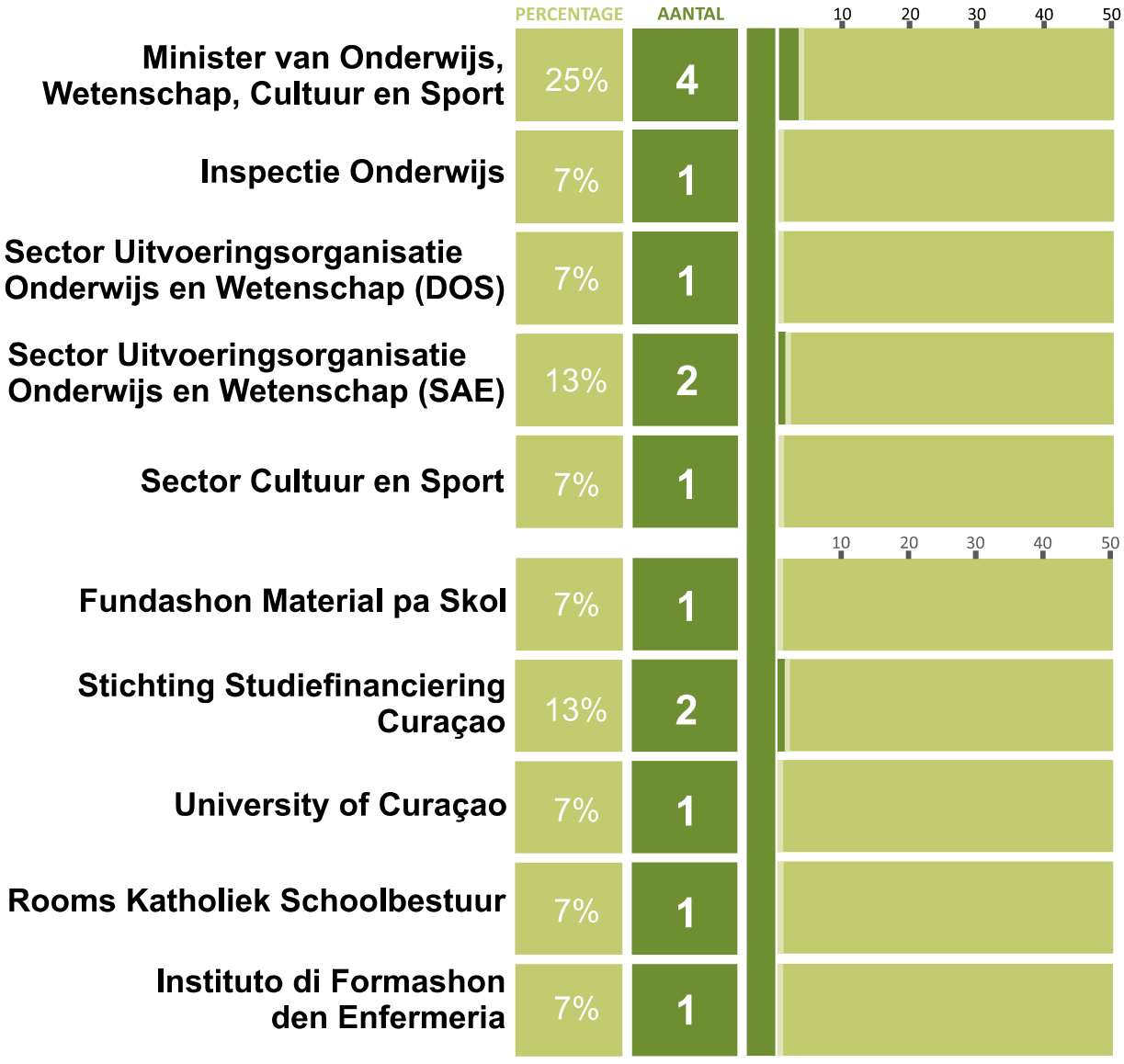
Aqualectra

Curaçao Oil NV

Korpodeko

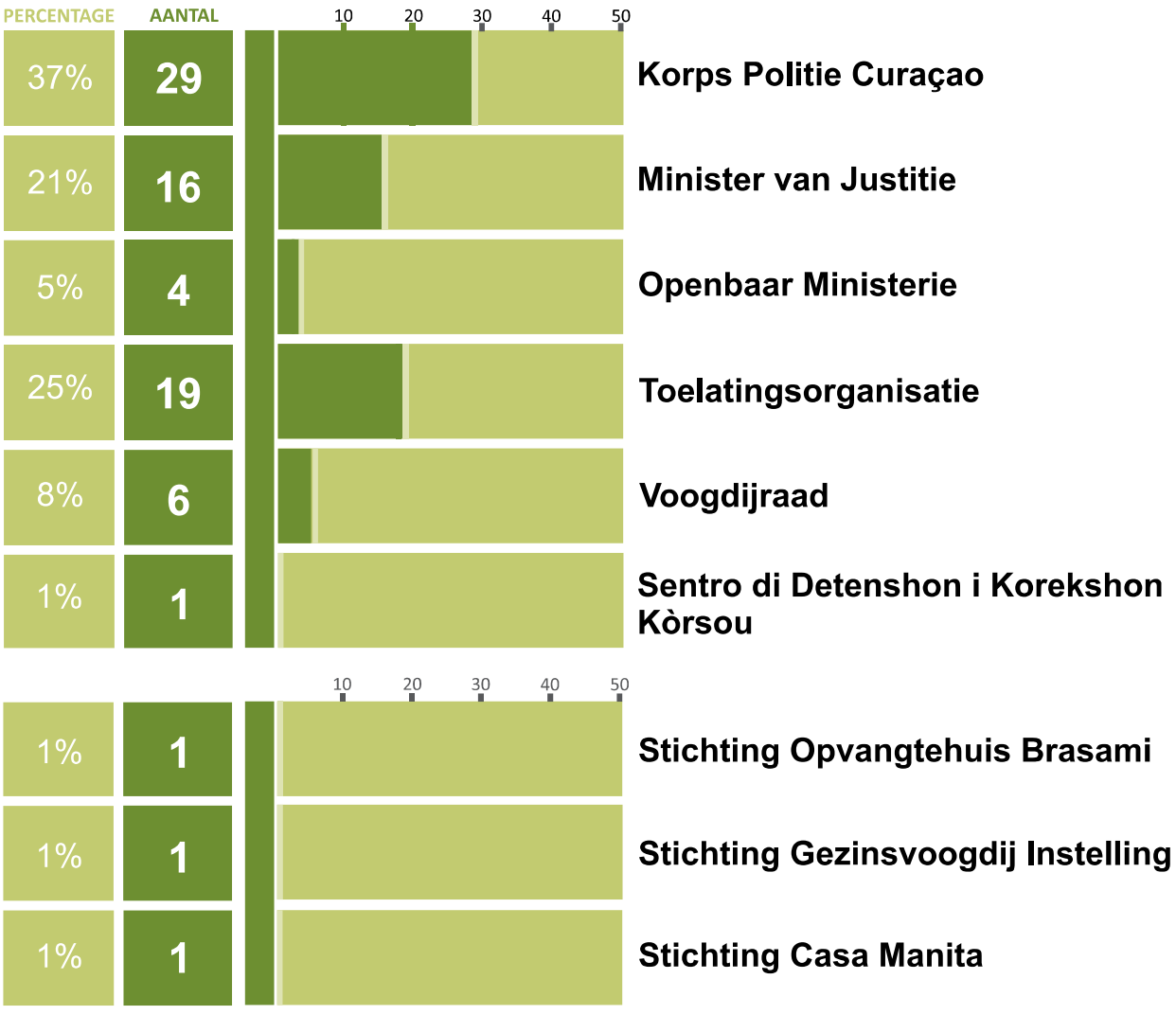
TOTAAL
25

MINISTERIE VAN ONDERWIJS, WETENSCHAP, CULTUUR EN SPORT

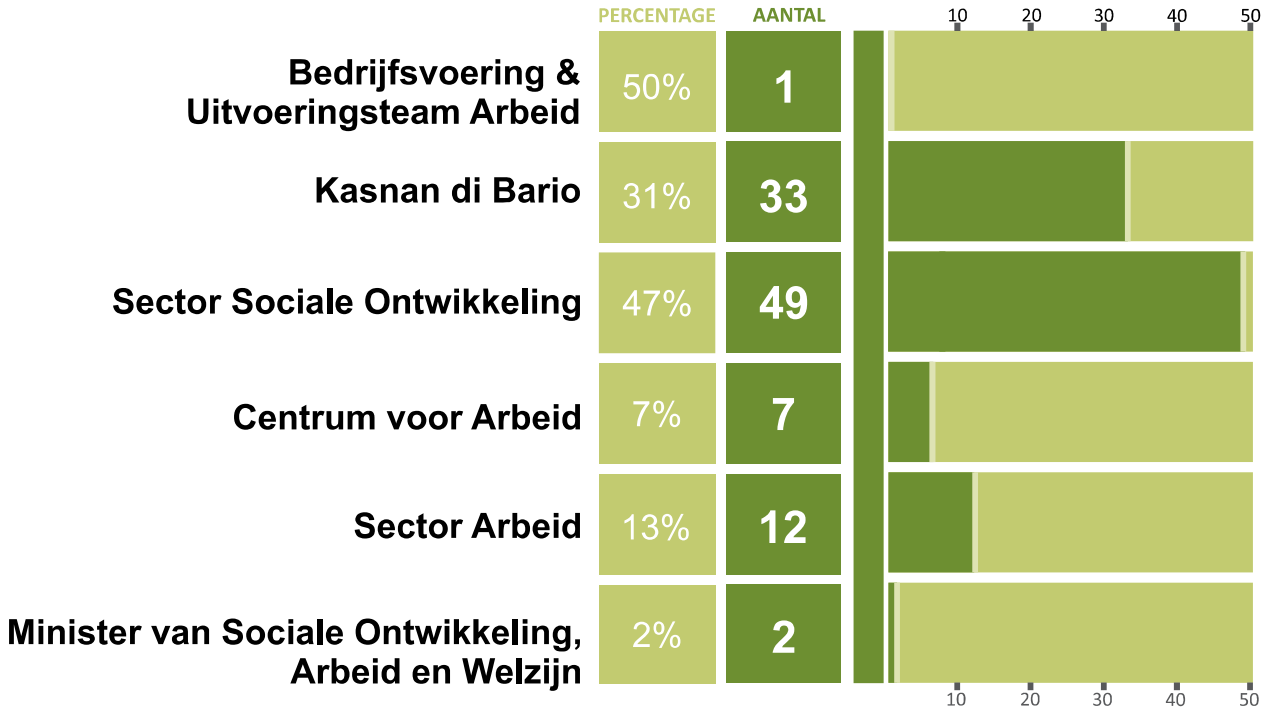
TOTAAL
15

MINISTERIE VAN JUSTITIE

TOTAAL
78

MINISTERIE VAN SOCIALE ONTWIKKELING, ARBEID EN WELZIJN

TOTAAL
105

2 DE KINDEROMBUDSMAN

3.1 INLEIDING

De Staten van Curaçao [hierna: de Staten] hebben op 19 november 2020 de Landsverordening kinderombudsman goedgekeurd.[8] Deze landsverordening is op 20 november 2020, de Internationale Dag van de Rechten van het Kind, in werking getreden. Met de inwerkingtreding van deze landsverordening is de grondslag gecreëerd om een Kinderombudsman aan te stellen die deel zal uitmaken van het instituut van de Ombudsman als een ombudsman-plaatsvervanger. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat vanaf de inwerkingtreding van de Landsverordening kinderombudsman in principe ook uitvoering dient te worden gegeven aan de taak om rechten van jeugdigen in Curaçao te monitoren en te beschermen, zoals dit is vastgesteld in de landsverordening.

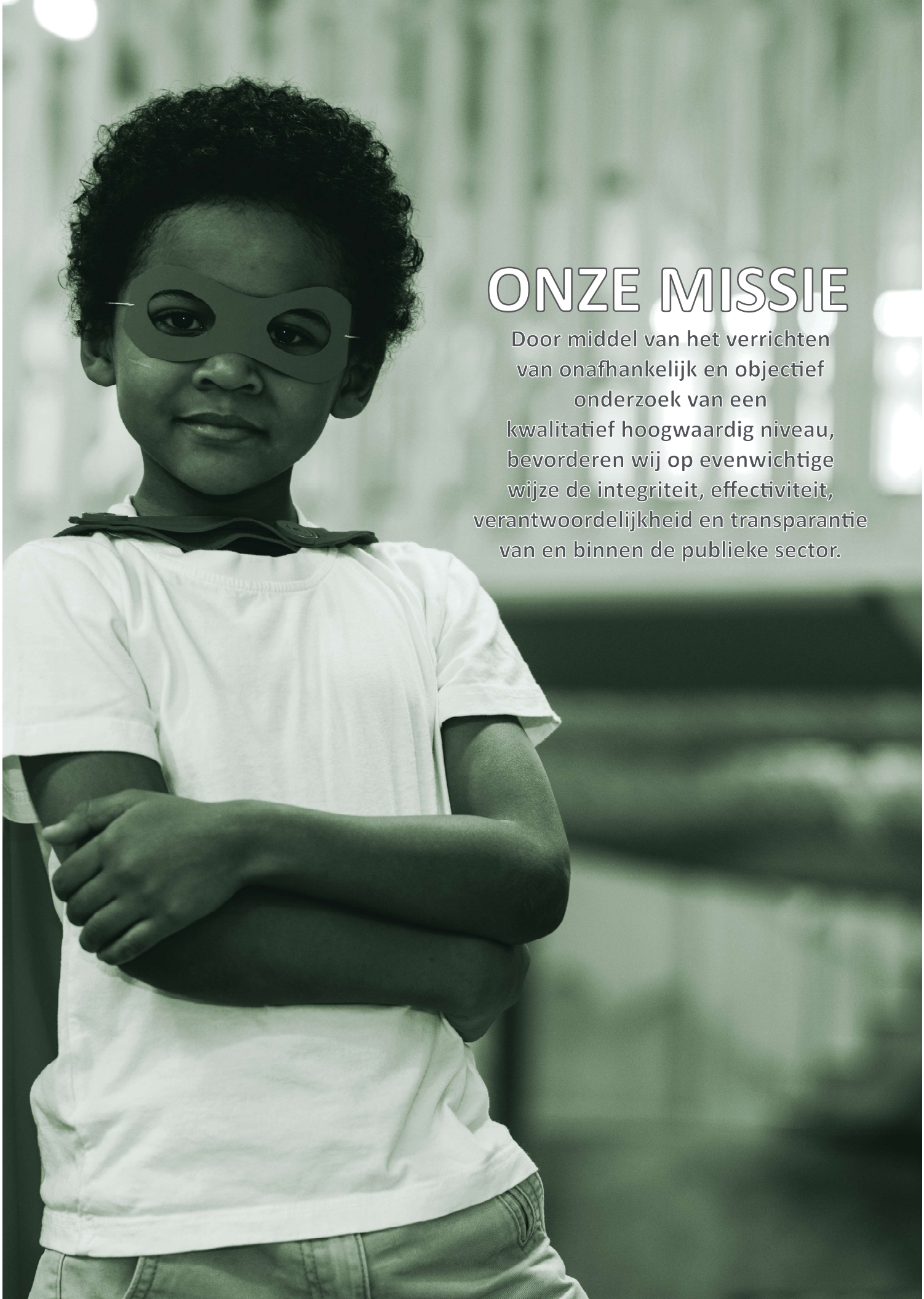
3.2

De selectie en de benoeming van een Kinderombudsman zijn bevoegdheden van de Staten. De Staten kiezen de Kinderombudsman uit een voordracht van drie kandidaten die door de Ombudsman wordt gedaan.

De Ombudsman heeft na de inwerkingtreding van de Landsverordening kinderombudsman diverse stappen gezet om het formele wervings- en selectieproces voor te bereiden. Zo heeft de Ombudsman middelen op de begroting gereserveerd om een bureau in te schakelen dat het proces om kandidaten te werven en te selecteren moet coördineren.[9] Verder is ook een conceptprofiel voor een Kinderombudsman opgesteld door de Ombudsman.

[8] Zie de bijlage voor de tekst van deze landsverordening.

[9] Een eindbeslissing over welk bureau de opdracht uiteindelijk zal krijgen is nog niet genomen.

ONZE MISSIE

Door middel van het verrichten van onafhankelijk en objectief onderzoek van een kwalitatief hoogwaardig niveau, bevorderen wij op evenwichtige wijze de integriteit, effectiviteit, verantwoordelijkheid en transparantie van en binnen de publieke sector.

De Ombudsman spreekt de hoop uit dat de politiek-bestuurlijke beslissingen, die nog nodig zijn om dit proces formeel te starten, zo snel mogelijk zullen worden genomen.

3.3 DE WERKZAAMHEDEN VAN DE KINDEROMBUDSMAN

Gelet op de inwerkingtreding van de Landsverordening kinderombudsman op 20 november 2020, is de Ombudsman in het verslagjaar één [1] formeel onderzoek gestart in een geval waarin er sprake zou zijn geweest van kindermishandeling bij een organisatie die belast is met de zorg voor kinderen.[10]

[10] Gelet op de concrete omstandigheden van dit geval, had het onderhavige onderzoek in principe wellicht ook kunnen plaatsvinden op grond van de [uitgebreidere] bevoegdheid van de Ombudsman.

4 DE BEDRIJFSVOERING VAN HET BUREAU VAN DE OMBUDSMAN

4.1 INLEIDING

De Landsverordening ombudsman schrijft in artikel 10 voor dat de Ombudsman in zijn werkzaamheden ondersteund wordt door een bureau. De werkwijze en inrichting van dit bureau worden zelfstandig door de Ombudsman bepaald.
De ondersteunende werkzaamheden van het bureau en andere aangelegenheden die de Ombudsman betreffen worden in dit hoofdstuk op hoofdlijnen uiteengezet.

4.2 FINANCIËLE VERANTWOORDING

In het jaar 2020 hebben de Staten van Curaçao NAf. 2.325.800,00 aan de Ombudsman ter beschikking gesteld. Van dit bedrag was NAf. 1.820.558,31 op de gewone dienst, en NAf. 125.000,00 op de kapitaaldienst geplaatst. Van het totale bedrag is NAf. 1.945.558,31 gebruikt in het verslagjaar.[11]

De Ombudsman heeft van de begroting van het jaar 2020 NAf. 26.525,00 gereserveerd om gebruikt te worden in het jaar 2021.[12]

4.3 PERSONELE AANGELEGENHEDEN

In het verslagjaar heeft de Ombudsman twee [2] medewerkers aangetrokken om vacante functies bij het bureau in te vullen.
Het betreft één [1] administratief medewerker en één [1] medewerker managementondersteuning.

[11] Zie de bijlage voor een compleet overzicht.

[12] In principe moet dit bedrag vóór eind februari 2021 gebruikt worden.

4.4 ODIS[13]

De Ombudsman heeft in 2020 het traject om zijn kernwerkprocessen te digitaliseren en te moderniseren afgerond met de introductie van het softwareprogramma ODIS. Dit softwareprogramma is op maat gemaakt, en verving meerdere systemen die door het bureau van de Ombudsman gebruikt werden voor de registratie van klachten en de verwerking van diverse ondersteunende administratieve processen.

4.5 VERZELFSTANDIGING FINANCIËLE EN PERSONELE ADMINISTRATIE

Als een Hoog College van Staat beschikt de Ombudsman over een eigen begroting die aan hem ter beschikking wordt gesteld door de Staten van Curaçao. Verder heeft het instituut van de Ombudsman een eigen personeelsreglement, waarin de rechtspositie van de medewerkers bij zijn bureau is geregeld.

In de praktijk maakt de Ombudsman tot nu toe gebruik van zowel de financiële administratie [beheerd door het Ministerie van Financiën] als van de personeelsadministratie [beheerd door het Ministerie van Bestuur, Planning en Dienstverlening] van de overheid om uitvoering te geven aan zijn zelfstandige beslissingen.

In het verslagjaar heeft de Ombudsman het proces geïnitieerd om zijn administraties te plaatsen buiten de overheid. Met de uitvoering van deze beslissing, die conform planning in de eerste helft van het jaar 2021 moet worden afgerond, wordt de wettelijke onafhankelijkheid van het instituut van de Ombudsman in de praktijk verder geaccentueerd.

[13] De afkorting ODIS staat voor Ombudsman Data Intelligent Suite.

4.6 BETREKKINGEN DIE DE OMBUDSMAN BUITEN ZIJN AMBT HEEFT VERVULD

In het jaar 2020 heeft de Ombudsman naast zijn ambt de volgende functies verricht:

- lid van de Antilliaanse Juristen Vereniging
- gastdocent University of Curaçao [beginselen bestuursrecht, bezoldigd per uur]
- lid van de Accreditation Commission van de Accreditation Agency Curaçao
- lid van de Caribbean Ombudsman Association
- lid tevens bestuurslid van het International Ombudsman Institute [bestuursfunctie: Director of the IOI's Caribbean & Latin American Region]
- lid van het Instituto Latinoamericano del Ombudsman

4.7 INFORMATIEVERSCHAFFING

De Ombudsman voert regelmatig campagnes om burgers te informeren over zijn werkzaamheden en bevoegdheden. In het verslagjaar is door middel van een sterk creatief audiovisueel programma, informatie verstrekt over diverse onderwerpen die van groot belang zijn voor het instituut van de ombudsman en voor de gemeenschap. De Ombudsman kon bij de uitvoering van dit programma rekenen op de vrijwillige inzet van vijftien [15] vooraanstaande lokale deskundigen.[14]

4.8 RECHTSPOSITIE OMBUDSMAN

In het verslagjaar is geen uitvoering gegeven aan artikel 7 van de Landsverordening ombudsman. De landsverordening waarin de bezoldiging van de Ombudsman moet worden vastgesteld is niet tot stand gekomen. Ook het landsbesluit waarin de secundaire arbeidsvoorwaarden van de Ombudsman moeten worden opgenomen is niet tot stand gekomen.

[14] Voor een overzicht van de onderwerpen die behandeld zijn tijdens het programma, en de foto's en namen van de deskundigen die hieraan hebben deelgenomen, wordt verwezen naar de bijlage.

NAWOORD

Sinds het jaar 2015 heeft het instituut van de Ombudsman veel van de doelstellingen bereikt die het zich aanvankelijk had gesteld. In dat proces zijn bij het in behandeling nemen van in totaal 4103 verzoeken veel uitdagingen overwonnen, en heeft het instituut voornamelijk hoogtepunten beleefd. Enkele van deze hoogtepunten zijn:

- het opstellen en aanbieden van de ontwerplandsverordening tot het instellen van het ambt van Kinderombudsman[15]
- het opstellen en aanbieden van een ontwerplandsverordening om een mensenrechteninstituut op te richten
- het moderniseren en digitaliseren van diverse interne kernwerkprocessen
- het introduceren van een klachtenregeling over gedragingen van de Ombudsman
- het introduceren van een code om mogelijke belangenverstrengeling bij het bureau tegen te gaan
- het introduceren van een social media code voor het bureau
- het creëren van een multifunctionele mediaroom
- het vaststellen van een eigen personeelsreglement voor het bureau
- het vaststellen van een nieuwe organisatiestructuur voor het bureau

Veel personen en organisaties hebben de afgelopen jaren een belangrijke rol gespeeld bij de verdere groei van het instituut van de Ombudsman. Een zeer oprecht woord van dank aan al deze personen en organisaties is hier dan ook op zijn plaats.

Het instituut van de Ombudsman is uniek gepositioneerd om de Curaçaose gemeenschap te blijven dienen.

[15] Deze in 2016 geïntroduceerde ontwerplandsverordening is in 2020 vastgesteld.

BIJLAGES

BIJLAGE I

Landsverordening tot wijziging van de Landsverordening ombudsman (P.B. 2020, no. 103)

A° 2020 N° 103

PUBLICATIEBLAD

LANDSVERORDENING van de 11de september 2020 tot wijziging van de Landsverordening ombudsman[1]

In naam van de Koning!

De Gouverneur van Curaçao,

In overweging genomen hebbende:

dat het wenselijk is om de Landsverordening ombudsman te wijzigen ten einde de effectiviteit te verhogen van de aanvullende individuele rechtsbescherming die de ombudsman kan bieden;

dat het in verband met het bovenstaande wenselijk is om de bestuursrechtelijke praktijk hier te lande en het onderzoeksterrein van de ombudsman beter op elkaar af te stemmen;

dat het verder noodzakelijk is om een redactionele fout in de Landsverordening ombudsman te corrigeren;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel I

De Landsverordening ombudsman wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 1 komt te luiden:

Artikel 1

1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
   a. ombudsman: de ombudsman, bedoeld in artikel 2;
   b. minister: de Minister van Algemene Zaken;

[1] A.B. 2010, no. 87, bijlage r

c. bestuursorgaan: een persoon of een college met enigopenbaar gezag bekleed, met uitzondering van:
1º. de Staten van Curaçao;
2º. onafhankelijke, bij landsverordening of rijkswet ingestelde organen die met rechtspraak zijn belast, daaronder mede begrepen de voorzitters, de leden, de commissies uit hun midden, de griffiers en de secretarissen;

d. ambtenaar: 1º. een ambtenaar in de zin van de Landsverordening Materieel Ambtenarenrecht en een gewezen ambtenaar;
2º. een persoon met wie een bestuursorgaan een arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht isaangegaan, ook na het beëindigen van deze arbeidsovereenkomst;
3º. een dienstplichtige in de zin van de Dienstplichtverordening 1961, ook na het einde van de dienstplicht;
4º. andere personen werkzaam onder de verantwoordelijkheid van het bestuursorgaan, ook na het beëindigen van de werkzaamheden;

e. gedraging: het handelen of nalaten door een bestuursorgaan in een bepaalde aangelegenheid;

f. rechterlijke instantie: personen of colleges, bij of krachtens landsverordening geheel of gedeeltelijk met rechtspraak belast en, voor zover het deze rechtspraak betreft, van het openbaar bestuur onafhankelijk.

56

2. Een gedraging van een ambtenaar in de uitoefening van zijn functie wordt aangemerkt als een gedraging van het bestuursorgaan onder wiens verantwoordelijkheid hij werkzaam is.

B. Artikel 3 wordt gewijzigd als volgt:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. De ombudsman wordt benoemd door de Staten. De benoeming van de ombudsman geschiedt op een voordracht, bevattende tenminste drie personen die in gezamenlijk overleg is opgemaakt door de ondervoorzitter van de Raad van Advies, de president van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao en Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba en de voorzitter van de Algemene Rekenkamer.

2. Het vierde lid komt te luiden:

4. Indien de Staten voornemens zijn de ombudsman te herbenoemen,kunnen de Staten bepalen dat het eerste lid, tweede volzin, buiten toepassing blijft.

3. Het vijfde lid wordt vernummerd naar zesde lid.

4. Na het vierde lid wordt een lid ingevoegd dat komt te luiden:

5. Ter waarborging van de kwaliteit van het functioneren van het instituut van de ombudsman wordt het profiel waaraan zowel de ombudsman als diens waarnemer moet voldoen bij besluit van de Staten van Curaçao vastgesteld.

5. Het zesde lid wordt vernummerd naar achtste lid.

6. Na het zesde lid wordt een lid ingevoegd dat komt te luiden:
   7. De voorziening in de waarneming van het ambt van ombudsman geschiedt nadat de Staten advies bij de Raad van Advies hebben ingewonnen hetzij voor het gebruik maken van deze bevoegdheid hetzij bij de voordracht van de waamemer.

Artikel II

Deze Landsverordening treedt in werking met ingang van de dag na de datum van bekendmaking.

Gegeven te Willemstad, 11 september 2020
L.A. GEORGE-WOUT

De Minister van Algemene Zaken,
E. P. RHUGGENAATH

Uitgegeven de 23ste september 2020
De Minister van Algemene Zaken,
E. P. RHUGGENAATH

BIJLAGE II

United Nations General Assembly Resolution A/Res/75/186 (The Role of Ombudsman and Mediator Institutions in the Promotion and Protection of Human Rights, Good Governance and the Rule of Law)

United Nations A/RES/75/186

General Assembly

Distr.: General
28 December 2020

Seventy-fifth session
Agenda item 72 (b)
Promotion and protection of human rights: human rights questions, including alternative approaches for improving the effective enjoyment of human rights and fundamental freedoms

Resolution adopted by the General Assembly on 16 December 2020

[*on the report of the Third Committee (A/75/478/Add.2, para. 89)*]

75/186. The role of Ombudsman and mediator institutions in the promotion and protection of human rights, good governance and the rule of law

The General Assembly,

Reaffirming its commitment to the purposes and principles of the Charter of the United Nations and the Universal Declaration of Human Rights,[1]

Recalling the Vienna Declaration and Programme of Action adopted by the World Conference on Human Rights on 25 June 1993,[2] in which the Conference reaffirmed the important and constructive role played by national institutions for the promotion and protection of human rights,

Reaffirming its resolutions 65/207 of 21 December 2010, 67/163 of 20 December 2012, 69/168 of 18 December 2014, 71/200 of 19 December 2016 and 72/186 of 19 December 2017 on the role of the Ombudsman and mediator institutions in the promotion and protection of human rights,

Recalling the principles relating to the status of national institutions for the promotion and protection of human rights (the Paris Principles), welcomed by the General Assembly in its resolution 48/134 of 20 December 1993 and annexed thereto,

Acknowledging the principles on the protection and promotion of the Ombudsman institution (the Venice Principles),

[1] Resolution 217 A (III).
[2] A/CONF.157/24 (Part I), chap. III.

Please recycle

Recalling its previous resolutions on national institutions for the promotion and protection of human rights, in particular resolutions 66/169 of 19 December 2011, 68/171 of 18 December 2013, 70/163 of 17 December 2015 and 74/156 of 18 December 2019, as well as Human Rights Council resolutions 23/17 of 13 June 2013,[3] 27/18 of 25 September 2014,[4] 33/15 of 29 September 2016,[5] 39/17 of 28 September 2018[6] and 45/22 of 6 October 2020,[7]

Reaffirming the functional and structural differences between national human rights institutions, on the one hand, and Ombudsman and mediator institutions, on the other, and underlining in this regard that reports on the implementation of General Assembly resolutions on the role of the Ombudsman and mediator institutions by the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights should be stand-alone reports,

Acknowledging the long history of Ombudsman institutions and the subsequent extensive developments throughout the world in creating and strengthening Ombudsman and mediator institutions, and recognizing the important role that these institutions can play, in accordance with their mandate, in the promotion and protection of human rights and fundamental freedoms, promoting good governance and respect for the rule of law by addressing the imbalance of power between the individual and the providers of public services,

Welcoming the rapidly growing interest throughout the world in the creation and strengthening of Ombudsman and mediator institutions, and recognizing the important role that these institutions can play, in accordance with their mandate, in support of national complaint resolution,

Recognizing that the role of Ombudsman and mediator institutions, whether they are national human rights institutions or not, is the promotion and protection of human rights and fundamental freedoms, promotion of good governance and respect for the rule of law, as a separate and additional function, but also as an integral part to all other aspects of their work,

Underlining the importance of autonomy and independence from the executive or judicial branches of Government, its agencies or political parties, of Ombudsman and mediator institutions, where they exist, in order to enable them to consider all issues related to their fields of competence, without real or perceived threat to their procedural ability or efficiency and without fear of reprisal, intimidation or recrimination in any form, whether online or offline, that may threaten their functioning or the physical safety and security of their officials,

Considering the role of Ombudsman and mediator institutions in promoting good governance in public administrations and improving their relations with citizens, in promoting respect for human rights and fundamental freedoms and in strengthening the delivery of public services, by promoting the rule of law, good governance, transparency, accountability, and fairness,

---

[3] See *Official Records of the General Assembly, Sixty-eighth Session, Supplement No. 53* (A/68/53), chap. V, sect. A.

[4] Ibid., *Sixty-ninth Session, Supplement No. 53A* and corrigenda (A/69/53/Add.1, A/69/53/Add.1/Corr.1 and A/69/53/Add.1/Corr.2), chap. IV, sect. A.

[5] Ibid., *Seventy-first Session, Supplement No. 53A* and corrigendum (A/71/53/Add.1 and A/71/53/Add.1/Corr.1), chap. II.

[6] Ibid., *Seventy-third Session, Supplement No. 53A* (A/73/53/Add.1), chap. III.

[7] Ibid., *Seventy-fifth Session, Supplement No. 53A* (A/75/53/Add.1), chap. III.

Considering also the important role of the existing Ombudsman and mediator institutions in contributing to the effective realization of the rule of law and respect for the principles of justice and equality,

Acknowledging the importance of affording these institutions, as appropriate, the necessary mandate, including the authority to assess, monitor and, where provided for by national legislation, investigate matters on their own initiative, as well as protection to allow action to be taken independently and effectively against unfairness towards any person or group and the importance of State support for the autonomy, competence and impartiality of the Ombudsman and of the process,

Stressing the importance of the financial and administrative independence and stability of these institutions, and noting with satisfaction the efforts of those States that have provided their Ombudsman and mediator institutions with more autonomy and independence, including by giving them an investigative role or enhancing such a role,

Stressing also that these institutions, where they exist, can play an important role in advising Governments with respect to drafting or amending existing national laws and policies, ratifying relevant international instruments and bringing national legislation and national practices into line with their States' international human rights obligations,

Stressing further the importance of international cooperation between Ombudsman offices and mediators, and recalling the role played by regional and international associations of Ombudsman and mediator institutions in promoting cooperation and sharing best practices,

Noting with satisfaction the active continuing work of the global network of Ombudsmen, the International Ombudsman Institute, and the close cooperation with the active regional Ombudsman and mediator associations and networks, namely, the Association of Mediterranean Ombudsmen, the Ibero-American Federation of Ombudsmen, the Association of Ombudsmen and Mediators of la Francophonie, the Asian Ombudsman Association, the African Ombudsman and Mediators Association, the Arab Ombudsman Network, the European Mediation Network Initiative, the Pacific Ombudsman Alliance, the Eurasian Ombudsman Alliance, and other active Ombudsman and mediator associations and networks,

1. *Takes note* of the report of the Secretary-General;[8]

2. *Strongly encourages* Member States:

(a) To consider the creation or the strengthening of independent and autonomous Ombudsman and mediator institutions at the national level and, where applicable, at the regional or local level, consistent with the principles on the protection and promotion of the Ombudsman institution (the Venice Principles), either as national human rights institutions or alongside them;

(b) To endow Ombudsman and mediator institutions, where they exist, with the necessary constitutional and legislative framework, as well as State support and protection, adequate financial allocation for staffing and other budgetary needs, a broad mandate across all public services, the powers necessary to ensure that they have the tools they need to select issues, resolve maladministration, investigate thoroughly and communicate results, and all other appropriate means, in order to ensure the efficient and independent exercise of their mandate and to strengthen the legitimacy and credibility of their actions as mechanisms for the promotion and

[8] A/75/224.

protection of human rights and the promotion of good governance and respect for the rule of law;

(c) Where they exist, to take the appropriate steps to ensure that the means of appointment of the Ombudsman or mediator respect the full independence and State recognition of, as well as respect for, the Ombudsman and mediator institutions and their work;

(d) To provide for the clear mandate of Ombudsman and mediator institutions, where they exist, to enable the prevention and appropriate resolution of any unfairness and maladministration and the promotion and protection of human rights, and to report on their activities, as may be appropriate, both generally and on specific issues;

(e) To take the appropriate steps to ensure that adequate protection exists for Ombudsman and mediator institutions, where they exist, against coercion, reprisals, intimidation or threat, including from other authorities, and that these acts are promptly and duly investigated and the perpetrators held accountable;

(f) To give due consideration to the principles relating to the status of national institutions for the promotion and protection of human rights (the Paris Principles)[9] when assigning to the Ombudsman or the mediator institution the role of national preventive mechanisms and national monitoring mechanisms;

(g) To develop and conduct, as appropriate, outreach activities at the national level, in collaboration with all relevant stakeholders, in order to raise awareness of the important role of Ombudsman and mediator institutions;

(h) To share and exchange best practices on the work and functioning of their Ombudsman and mediator institutions, in collaboration with the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights and with the International Ombudsman Institute and other international and regional Ombudsman organizations;

3. *Recognizes* that, in accordance with the Vienna Declaration and Programme of Action, it is the right of each State to choose the framework for national institutions, including those of the Ombudsman and the mediator, which is best suited to its particular needs at the national level, in order to promote human rights in accordance with international human rights instruments;

4. *Recognizes* that the practical effectiveness of the chosen framework for such national institutions should be monitored and assessed, consistent with internationally accepted and recognized standards, and that this framework should neither threaten the autonomy nor the independence of the institution nor diminish its ability to carry out its mandate;

5. *Welcomes* the active participation of the Office of the High Commissioner in all international and regional meetings of Ombudsman and mediator institutions, whether in person or, alternatively, by electronic means;

6. *Encourages* Member States and regional and international Ombudsman and mediator institutions to regularly interact, exchange information and share best practices with the Office of the High Commissioner on all matters of relevance;

7. *Encourages* the Office of the High Commissioner, through its advisory services, to develop and support activities dedicated to the existing Ombudsman and mediator institutions and to strengthen their role within national systems for human rights protection;

8. *Encourages* Ombudsman and mediator institutions, where they exist:

[9] Resolution 48/134, annex.

(a) To operate, as appropriate, in accordance with all relevant international instruments, including the Paris Principles and the Venice Principles, in order to strengthen their independence and autonomy and to enhance their capacity to assist Member States in the promotion and protection of human rights and the promotion of good governance and respect for the rule of law;

(b) To request, in cooperation with the Office of the High Commissioner, their accreditation by the Global Alliance of National Human Rights Institutions, where the Ombudsman or mediator institution is the national human rights institution, in order to enable them to interact effectively with the relevant human rights bodies of the United Nations system;

(c) To publicly report, in the interests of accountability and transparency, to the authority that appoints the Ombudsman or the mediator of Member States on their activities at least annually;

(d) To cooperate with relevant State bodies and develop cooperation with civil society organizations, without compromising their autonomy or independence;

(e) To conduct awareness-raising activities on their roles and functions, in collaboration with all relevant stakeholders;

(f) To engage with the International Ombudsman Institute, the Global Alliance of National Human Rights Institutions and other regional networks and associations, with a view to exchanging experiences, lessons learned and best practices;

9. *Requests* the Secretary-General to report to the General Assembly at its seventy-seventh session on the implementation of the present resolution, in particular on the obstacles encountered by Member States in this regard, as well as on best practices in the work and functioning of Ombudsman and mediator institutions.

46th plenary meeting
16 December 2020

BIJLAGE III

Principles on the Protection and Promotion of the Ombudsman Institution (The Venice Principles)

Strasbourg, 3 May 2019 **CDL-AD(2019)005**

Opinion No. 897 / 2017 Or. Engl.

EUROPEAN COMMISSION FOR DEMOCRACY THROUGH LAW

(VENICE COMMISSION)

PRINCIPLES

ON THE PROTECTION AND PROMOTION

OF THE OMBUDSMAN INSTITUTION

("THE VENICE PRINCIPLES")

Adopted by the Venice Commission
at its 118th Plenary Session
(Venice, 15-16 March 2019)

Endorsed by the Committee of Ministers
at the 1345th Meeting of the Ministers' Deputies
(Strasbourg, 2 May 2019)

on the basis of comments by

Ms Lydie ERR (Member, Luxembourg)
Mr Jan HELGESEN (Member, Norway)
Mr Johan HIRSCHFELDT (Substitute Member, Sweden)
Mr Jørgen Steen SØRENSEN (Member, Denmark)
Mr Igli TOTOZANI (Expert, Albania)

This document will not be distributed at the meeting. Please bring this copy.
www.venice.coe.int

PRINCIPLES ON THE PROTECTION AND PROMOTION OF THE OMBUDSMAN INSTITUTION (The Venice Principles)

The European Commission for Democracy through Law ("the Venice Commission")

Noting that there are presently Ombudsman Institutions in more than 140 States, at the national, regional or local level, with different competences;

Recognising that these Institutions have adapted into the legal and political system of the respective States;

Noting that the core principles of the Ombudsman Institution, including independence, objectivity, transparency, fairness and impartiality, may be achieved through a variety of different models;

Emphasising that the Ombudsman is an important element in a State based on democracy, the rule of law, the respect for human rights and fundamental freedoms and good administration;

Emphasising that long-standing constitutional traditions and a mature constitutional and democratic political culture constitute an enabling element to the democratic and legal functioning of the Ombudsman Institution;

Emphasising that the Ombudsman plays an important role in protecting Human Rights Defenders;

Emphasising the importance of national and international co-operation of Ombudsman Institutions and similar institutions;

Recalling that the Ombudsman is an institution taking action independently against maladministration and alleged violations of human rights and fundamental freedoms affecting individuals or legal persons;

Stressing that the right to complain to the Ombudsman is an addition to the right of access to justice through the courts;

Stating that governments and parliaments must accept criticism in a transparent system accountable to the people;

Focusing on the commitment of the Ombudsman to call upon parliaments and governments to respect and promote human rights and fundamental freedoms, such a role being of utmost importance especially during periods of hardship and conflicts in society;

Expressing serious concern with the fact that the Ombudsman Institution is at times under different forms of attacks and threats, such as physical or mental coercion, legal actions threatening immunity, suppression reprisal, budgetary cuts and a limitation of its mandate;

Recalling that the Venice Commission, on different occasions, has worked extensively on the role of the Ombudsman;

Referring to the Recommendations of the Committee of Ministers of the Council of Europe R (85) 13 on the institution of the Ombudsman, R (97)14 on the establishment of independent national institutions for the promotion and protection of human rights, R (2000)10 on codes of conduct for public officials, CM/Rec(2007)7 on good administration, CM/Rec(2014)7 on the protection of whistle-blowers and CM/Rec(2016)3 on human rights and business; to the Recommendations of the Parliamentary Assembly of the Council of Europe 757 (1975) and 1615 (2003) and in particular its Resolution 1959 (2013); as well as to Recommendations 61(1999), 159 (2004), 309(2011) and Resolution 327 (2011) of the Congress of Local and Regional Authorities of the Council of Europe; to ECRI General Policy Recommendation No. 2: Equality bodies to combat racism and intolerance at national level, adopted on 7 December 2017;

Referring to United Nations General Assembly Resolution 48/134 on the principles relating to the status of national institutions for the promotion and protection of human rights ("the Paris Principles") of 20 December 1993, Resolution 69/168 of 18 December 2014 and Resolution 72/186 of 19 December 2017 on the role of the Ombudsman, mediator and other national human rights institutions in the promotion and protection of human rights, Resolution 72/181 of 19 December 2017 on National institutions for the promotion and protection of human rights, the Optional Protocol to the Convention against Torture and other Cruel Inhuman or Degrading Treatment or Punishment, adopted by the General Assembly on 18 December 2002, the Convention on the Rights of Persons with Disabilities adopted by the General Assembly on 13 December 2006;

After having consulted the United Nations Human Rights Office of the High Commissioner, the UN Special Rapporteur on the situation of human rights defenders, the Council of Europe Commissioner for Human Rights and the Steering Committee for Human Rights of the Council of Europe (CDDH), the OSCE Office for Democratic Institutions and Human Rights (OSCE/ODIHR), the European Union Agency for Fundamental Rights, the European Ombudsman of the European Union, the International Ombudsman Institute (IOI), the Association of Mediterranean Ombudsmen (AOM), the Association of Ombudsman and Mediators of the Francophonie (AOMF), the Federation of Ibero-American Ombudsman (FIO), the European Network of National Human Rights Institutions (ENNHRI);

has, at its 118th Plenary Session (15-16 March 2019), adopted these Principles on the Protection and Promotion of the Ombudsman Institution ("the Venice Principles")

1. Ombudsman Institutions have an important role to play in strengthening democracy, the rule of law, good administration and the protection and promotion of human rights and fundamental freedoms. While there is no standardised model across Council of Europe Member States, the State shall support and protect the Ombudsman Institution and refrain from any action undermining its independence.

2. The Ombudsman Institution, including its mandate, shall be based on a firm legal foundation, preferably at constitutional level, while its characteristics and functions may be further elaborated at the statutory level.

3. The Ombudsman Institution shall be given an appropriately high rank, also reflected in the remuneration of the Ombudsman and in the retirement compensation.

4. The choice of a single or plural Ombudsman model depends on the State organisation, its particularities and needs. The Ombudsman Institution may be organised at different levels and with different competences.

5. States shall adopt models that fully comply with these Principles, strengthen the institution and enhance the level of protection and promotion of human rights and fundamental freedoms in the country.

6. The Ombudsman shall be elected or appointed according to procedures strengthening to the highest possible extent the authority, impartiality, independence and legitimacy of the Institution.

The Ombudsman shall preferably be elected by Parliament by an appropriate qualified majority.

7. The procedure for selection of candidates shall include a public call and be public, transparent, merit based, objective, and provided for by the law.

8. The criteria for being appointed Ombudsman shall be sufficiently broad as to encourage a wide range of suitable candidates. The essential criteria are high moral character, integrity and appropriate professional expertise and experience, including in the field of human rights and fundamental freedoms.

9. The Ombudsman shall not, during his or her term of office, engage in political, administrative or professional activities incompatible with his or her independence or impartiality. The Ombudsman and his or her staff shall be bound by self-regulatory codes of ethics.

10. The term of office of the Ombudsman shall be longer than the mandate of the appointing body. The term of office shall preferably be limited to a single term, with no option for re-election; at any rate, the Ombudsman's mandate shall be renewable only once. The single term shall preferably not be stipulated below seven years.

11. The Ombudsman shall be removed from office only according to an exhaustive list of clear and reasonable conditions established by law. These shall relate solely to the essential criteria of "incapacity" or "inability to perform the functions of office", "misbehaviour" or "misconduct", which shall be narrowly interpreted. The parliamentary majority required for removal – by Parliament itself or by a court on request of Parliament- shall be equal to, and preferably higher than, the one required for election. The procedure for removal shall be public, transparent and provided for by law.

12. The mandate of the Ombudsman shall cover prevention and correction of maladministration, and the protection and promotion of human rights and fundamental freedoms.

13. The institutional competence of the Ombudsman shall cover public administration at all levels.

The mandate of the Ombudsman shall cover all general interest and public services provided to the public, whether delivered by the State, by the municipalities, by State bodies or by private entities.

The competence of the Ombudsman relating to the judiciary shall be confined to ensuring procedural efficiency and administrative functioning of that system.

14. The Ombudsman shall not be given nor follow any instruction from any authorities.

15. Any individual or legal person, including NGOs, shall have the right to free, unhindered and free of charge access to the Ombudsman, and to file a complaint.

16. The Ombudsman shall have discretionary power, on his or her own initiative or as a result of a complaint, to investigate cases with due regard to available administrative remedies. The Ombudsman shall be entitled to request the co-operation of any individuals or organisations who may be able to assist in his or her investigations. The Ombudsman shall have a legally enforceable right to unrestricted access to all relevant documents, databases and materials, including those which might otherwise be legally privileged or confidential. This includes the right to unhindered access to buildings, institutions and persons, including those deprived of their liberty.

The Ombudsman shall have the power to interview or demand written explanations of officials and authorities and shall, furthermore, give particular attention and protection to whistle-blowers within the public sector.

17. The Ombudsman shall have the power to address individual recommendations to any bodies or institutions within the competence of the Institution. The Ombudsman shall have the legally enforceable right to demand that officials and authorities respond within a reasonable time set by the Ombudsman.

18. In the framework of the monitoring of the implementation at the national level of ratified international instruments relating to human rights and fundamental freedoms and of the harmonization of national legislation with these instruments, the Ombudsman shall have the power to present, in public, recommendations to Parliament or the Executive, including to amend legislation or to adopt new legislation.

19. Following an investigation, the Ombudsman shall preferably have the power to challenge the constitutionality of laws and regulations or general administrative acts.

The Ombudsman shall preferably be entitled to intervene before relevant adjudicatory bodies and courts.

The official filing of a request to the Ombudsman may have suspensive effect on time-limits to apply to the court, according to the law.

20. The Ombudsman shall report to Parliament on the activities of the Institution at least once a year. In this report, the Ombudsman may inform Parliament on lack of compliance by the public administration. The Ombudsman shall also report on specific issues, as the Ombudsman sees appropriate. The Ombudsman's reports shall be made public. They shall be duly taken into account by the authorities.

This applies also to reports to be given by the Ombudsman appointed by the Executive.

21. Sufficient and independent budgetary resources shall be secured to the Ombudsman institution. The law shall provide that the budgetary allocation of funds to the Ombudsman institution must be adequate to the need to ensure full, independent and effective discharge of its responsibilities and functions. The Ombudsman shall be consulted and shall be asked to present a draft budget for the coming financial year. The adopted budget for the institution shall not be reduced during the financial year, unless the reduction generally applies to other State institutions. The independent financial audit of the Ombudsman's budget shall take into account only the legality of financial proceedings and not the choice of priorities in the execution of the mandate.

22. The Ombudsman Institution shall have sufficient staff and appropriate structural flexibility. The Institution may include one or more deputies, appointed by the Ombudsman. The Ombudsman shall be able to recruit his or her staff.

23. The Ombudsman, the deputies and the decision-making staff shall be immune from legal process in respect of activities and words, spoken or written, carried out in their official capacity for the Institution (functional immunity). Such functional immunity shall apply also after the Ombudsman, the deputies or the decision-making staff-member leave the Institution.

24. States shall refrain from taking any action aiming at or resulting in the suppression of the Ombudsman Institution or in any hurdles to its effective functioning, and shall effectively protect it from any such threats.

25. These principles shall be read, interpreted and used in order to consolidate and strengthen the Institution of the Ombudsman. Taking into consideration the various types, systems and legal status of Ombudsman Institutions and their staff members, states are encouraged to undertake all necessary actions including constitutional and legislative adjustments so as to provide proper conditions that strengthen and develop the Ombudsman Institutions and their capacity, independence and impartiality in the spirit and in line with the Venice Principles and thus ensure their proper, timely and effective implementation.

BIJLAGE IV

Landsverordening kinderombudsman
(P.B. 2020, no. 128)

A° 2020 N° 128

PUBLICATIEBLAD

LANDSVERORDENING van de 20ste november 2020 tot wijziging van de Landsverordening ombudsman[1] (Landsverordening kinderombudsman)

In naam van de Koning!

De Gouverneur van Curaçao,

In overweging genomen hebbende:

dat de bescherming van de rechten van jeugdigen in Curaçao hoge prioriteit geniet en dat het daarom belangrijk is om de effectiviteit van de reeds bestaande bescherming op een eenvoudige en duurzame wijze te verhogen;

dat de noodzaak bestaat om in het kader van het vorenstaande onafhankelijk toezicht op de naleving van de bepalingen van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind hier te lande in het leven te roepen;

dat de beoogde bescherming van de rechten van jeugdigen bereikt kan worden door de bestaande bevoegdheden van de ombudsman van Curaçao aan te vullen en op grond van artikel 71, zesde lid, van de Staatsregeling van Curaçao andere taken aan de ombudsman op te dragen;

dat het daarom wenselijk is om de bepalingen van de Landsverordening ombudsman te wijzigen;

Heeft de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

[1] A.B 2010, no. 87, bijlage r, zoals laatstelijk gewijzigd bij P.B. 2020, no. 103.

Artikel I

De Landsverordening ombudsman wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 1 komt als volgt te luiden:

Artikel 1

1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
   a. ambtenaar:
      1◦ een ambtenaar in de zin van de Landsverordening Materieel Ambtenarenrecht[2] en een gewezen ambtenaar;
      2◦ een persoon met wie een bestuursorgaan een arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht is aangegaan, ook na het beëindigen van deze arbeidsovereenkomst;
      3◦ een dienstplichtige in de zin van de Dienstplichtverordening 1961[3], ook na het einde van de dienstplicht;
      4◦ andere personen werkzaam onder de verantwoordelijkheid van het bestuursorgaan, ook na het beëindigen van de werkzaamheden;
   b. bestuursorgaan:
      een persoon of een college met enig openbaar gezag bekleed, met uitzondering van:
      1. de Staten van Curaçao;
      2. onafhankelijke, bij landsverordening of rijkswet ingestelde organen die met rechtspraak zijn belast, daaronder mede begrepen de voorzitters, de leden, de commissies uit hun midden, de griffiers en de secretarissen;
   c. gedraging:
      het handelen of nalaten door een bestuursorgaan of door een privaatrechtelijke organisatie in een bepaalde aangelegenheid;
   d. jeugdige:
      een persoon die de meerderjarigheidsleeftijd nog niet heeft bereikt;
   e. kinderombudsman:
      de kinderombudsman, bedoeld in artikel 9, vierde lid;
   f. minister:
      de minister van Algemene Zaken;
   g. ombudsman:
      de ombudsman, bedoeld in artikel 2;
   h. privaatrechtelijke organisatie:
      een rechtspersoon, niet zijnde een bestuursorgaan, die een taak uitoefent op het gebied van onderwijs, jeugdzorg, kinderopvang, gezondheidszorg of anderszins belast is met een taak ten aanzien van jeugdigen;

---

[2] A.B. 2010, no. 87, bijlage f, zoals laatstelijk gewijzigd bij P.B. 2016, no. 49.
[3] P.B. 1961, no. 223.

i. rechten van jeugdigen:
de rechten van jeugdigen, opgenomen in het op 20 november 1989 te New York tot stand gekomen Verdrag inzake de rechten van het kind (Trb. 1990, 46);

j. rechterlijke instantie:
personen of colleges, bij of krachtens landsverordening geheel of gedeeltelijk met rechtspraak belast en, voor zover het deze rechtspraak betreft, van het openbaar bestuur onafhankelijk.

2. Een gedraging van een ambtenaar verricht in de uitoefening van zijn functie, wordt aangemerkt als een gedraging van het bestuursorgaan onder wiens verantwoordelijkheid hij werkzaam is.
3. Een gedraging van een medewerker of van een orgaan van een privaatrechtelijke organisatie verricht in de uitoefening van zijn functie, wordt aangemerkt als een gedraging van die privaatrechtelijke organisatie.

B.
Artikel 2 komt als volgt te luiden:

Artikel 2

75

1. Er is een ombudsman.
2. De ombudsman heeft tot taak desgevraagd of uit eigen beweging:
   a. onderzoek in te stellen naar gedragingen van bestuursorganen of privaatrechtelijke organisaties;
   b. te bevorderen dat de rechten van jeugdigen worden geëerbiedigd door bestuursorganen en door privaatrechtelijke organisaties.
3. De taak, bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, verricht de ombudsman door in elk geval:
   a. voorlichting en informatie te geven over de rechten van jeugdigen;
   b. gevraagd en ongevraagd advies te geven aan de regering en aan de Staten over respectievelijk wetgeving die en beleid dat de rechten van jeugdigen raken;
   c. het instellen van onderzoek naar de eerbiediging van de rechten van jeugdigen;
   d. hethouden van toezicht op de wijze waarop klachten van jeugdigen of hun wettelijke vertegenwoordigers door de daartoe bevoegde bestuursorganen of privaatrechtelijke organisaties worden behandeld.
4. Bij de uitvoering van de taak, bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, houdt de ombudsman zoveel mogelijk rekening met het belang en de mening van de jeugdige die in staat is zijn eigen mening te vormen, waarbij aan de mening van de jeugdige passend belang wordt gehecht in overeenstemming met zijn leeftijd en rijpheid.

C.

In artikel 9 wordt, onder vernummering van het vierde tot en met zevende lid tot het vijfde tot en met achtste lid, een nieuw vierde lid ingevoegd, luidende:

4. De ombudsman wijst zo spoedig mogelijk een ombudsman-plaatsvervanger aan die de bevoegdheden, genoemd in artikel 2, tweede lid, onderdeel b, uitoefent. Deze ombudsman-plaatsvervanger, bedoeld in de eerste volzin, heeft de functie van kinderombudsman.

D.

Artikel 12 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:
   1. Een ieder heeft het recht de ombudsman te verzoeken een onderzoek als bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel a, respectievelijk artikel 2, derde lid, onderdeel c, in te stellen naar de wijze waarop een bestuursorgaan of privaatrechtelijke rechtspersoon zich in een bepaalde aangelegenheid jegens een natuurlijke persoon of rechtspersoon heeft gedragen, tenzij sedertdien meer dan een jaar is verstreken.
2. Onder vernummering van het tweede tot en met negende lid tot het vierde tot en met elfde lid, een nieuw tweede en derde lid ingevoegd, luidende:
   2. Een ieder die meent dat één of meer rechten van jeugdigen niet worden geëerbiedigd door een bestuursorgaan of een privaatrechtelijke organisatie, kan de ombudsman verzoeken een onderzoek als bedoeld in artikel 2, derde lid, onderdeel c, in te stellen.
   3. Op de behandeling van de verzoeken, bedoeld in het tweede lid, zijn de artikelen 12, vierde lid, tot en met 25 van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat:
      a. voor bestuursorgaan wordt gelezen: bestuursorgaan of privaatrechtelijke organisatie;
      b. voor ambtenaar wordt gelezen: ambtenaar of medewerker;
      c. voor administratiefrechtelijke voorziening, wordt gelezen: administratiefrechtelijke voorziening of klachtenprocedure.

76

E.

Deze landsverordening wordt aangehaald als: Landsverordening kinderombudsman.

Artikel II

Indien het bij aanbiedingsformulier van de Gouverneur van Curaçao van 13 april 2017 ingediende ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Landsverordening ombudsman (Zittingsjaar 2016-2017-113) tot landsverordening is of wordt verheven en artikel I, onderdeel A, van die landsverordening later in werking treedt dan de Landsverordening kinderombudsman, dan vervalt artikel I, onderdeel A, van die landsverordening.

Artikel II

Deze landsverordening treedt in werking op een bij landsbesluit te bepalen tijdstip.

Artikel III

Deze landsverordening wordt aangehaald als: Landsverordening kinderombudsman

Gegeven te Willemstad, 20 november 2020
L.A. GEORGE-WOUT

De Minister van Algemene Zaken,
E. P. RHUGGENAATH

Uitgegeven de 20ste november 2020
De Minister van Algemene Zaken,
E. P. RHUGGENAATH

A° 2020 N° 129

PUBLICATIEBLAD

LANDSBESLUIT van de 20ste november 2020, no. 20/1705 houdende inwerkingtreding van de Landsverordening van de 20ste november 2020 tot wijziging van de Landsverordening ombudsman[1] (Landsverordening kinderombudsman)[2]

De Gouverneur van Curaçao,

Op voordracht van de Minister van Algemene Zaken;

Overwegende:

dat het wenselijk is om de Landsverordening van de 20ste november 2020 tot wijziging van de Landsverordening ombudsman (Landsverordening kinderombudsman) in werking te laten treden;

Gelet op:

artikel II van de Landsverordening kinderombudsman;

H e e f t g o e d g e v o n d e n :

Artikel 1

De Landsverordening van de 20ste november 2020 tot wijziging van de Landsverordening ombudsman (Landsverordening kinderombudsman) treedt in werking met ingang van 20 november 2020.

---

[1] A.B. 2010, no. 87, bijlage r.
[2] P.B. 2020, no. 128

Artikel 2

Dit landsbesluit wordt bekendgemaakt in het Publicatieblad.

Gegeven te Willemstad, 20 november 2020
L.A. GEORGE-WOUT

De Minister van Algemene Zaken,
E.P. RHUGGENAATH

Uitgegeven de 20ste november 2020
De Minister van Algemene Zaken,
E.P. RHUGGENAATH

BIJLAGE V

Begrotingsuitputting 2020

Beschrijving	Oorspronkelijk budget	Begrotings-wijziging	Totaal budget	Werkelijke inkomsten/uitgaven	Openstaande verplichtingen	Totale uitputting	Restant budget
10 Staatsorganen en ov.Alg.Org.							
02 Algemeen beheer Staatsorganen							
100203 Ombudsman							
4211 Salarissen,Lonen&Bezoldiging	727.600,00	17.300,00	744.900,00	707.968,53		707.968,53	36.931,47
4213 Kindertoelage	4.500,00		4.500,00	5.267,00		5.267,00	767,00-
4214 Vakantietoelage	43.700,00	1.100,00	44.800,00	39.598,02		39.598,02	5.201,98
4221 Afdracht AOV/AWW	94.700,00	1.800,00	96.500,00	99.631,73		99.631,73	3.131,73-
4222 Afdracht AVBZ	3.300,00	100,00	3.400,00	3.435,07		3.435,07	35,07-
4225 APNA Pensioenbijdragen	131.000,00	2.100,00	133.100,00	127.498,32		127.498,32	5.601,68
4229 Afdracht BVZ premie	92.800,00	1.700,00	94.500,00	89.474,86		89.474,86	5.025,14
4321 Inhuur van Personeel	15.000,00	35.000,00	50.000,00	47.508,37		47.508,37	2.491,63
4322 Kosten Rechtsbijstand	5.000,00		5.000,00				5.000,00
4323 Kosten Vertaling&Vertolking	8.000,00	2.000,00-	6.000,00				6.000,00
4324 Stag. Vrijw. & Vakantiejobs	8.500,00		8.500,00	3.855,00		3.855,00	4.645,00
4334 Opleiding & Traning	30.000,00		30.000,00	4.653,83		4.653,83	25.346,17
4337 Vervoer	15.400,00		15.400,00	210,00-		210,00-	15.610,00
4338 Vergaderkosten&Presentiegeld	30.000,00	25.000,00-	5.000,00	4.749,53		4.749,53	250,47
4339 Representatie&Voorlichting	100.000,00	21.000,00-	79.000,00	65.244,48		65.244,48	13.755,52
4341 Vervoer, Reis&Verblijfkosten	70.000,00	24.000,00-	46.000,00	816,53		816,53	45.183,47
4351 Huur Gebouwen & Terreinen	301.000,00		301.000,00	300.952,20		300.952,20	47,80
4352 Onderhoud Gebouwen&Terreinen	26.700,00	31.000,00	57.700,00	52.836,11	1.057,37	53.893,48	3.806,52
4353 Verz. & Belast. Huisvesting	6.000,00		6.000,00	3.815,36		3.815,36	2.184,64
4354 Verbruik Nutsvoorzieningen	54.000,00		54.000,00	53.421,72		53.421,72	578,28
4355 Huur Duurzame Roerende Goed.	1.000,00	1.400,00	2.400,00	2.155,99	198,00	2.353,99	46,01
4356 Onderhoud Duurz.Roer. Goed.	15.000,00	3.000,00	18.000,00	17.400,94		17.400,94	599,06
4357 Overig Huisvesting	25.000,00	11.400,00-	13.600,00	5.786,00		5.786,00	7.814,00
4371 Huur & Lease Kantooruitrust.	8.000,00		8.000,00				8.000,00
4372 Onderhoud Kantooruitrusting	100.200,00		100.200,00	86.904,19		86.904,19	13.295,81
4373 Kleine Inventarisgoederen	50.000,00		50.000,00	34.686,87	143,10	34.829,97	15.170,03
4374 Telefoon & Faxkosten	41.000,00		41.000,00	16.115,64		16.115,64	24.884,36
4375 Porto & Vrachtkosten	2.000,00		2.000,00	82,91		82,91	1.917,09
4376 Abonnementen & Lektuur	24.500,00		24.500,00	16.676,40		16.676,40	7.823,60
4377 Contributies&Lidmaatschappen	5.000,00		5.000,00	953,75		953,75	4.046,25
4378 Publieke Voorlichting	100.000,00	17.000,00-	83.000,00	47.239,93		47.239,93	35.760,07
4379 Advieskosten	30.000,00		30.000,00	3.067,43		3.067,43	26.932,57
4381 Overige Kantoorexploitatie	3.000,00		3.000,00				3.000,00
4422 Onderhoud Voertuigen	6.500,00	2.000,00	8.500,00	5.476,01	2.285,57	7.761,58	738,42
4423 Verbruik Benzine & Olie	6.000,00		6.000,00				6.000,00
4424 Verzek.&Belast.Openb.vervoer	14.200,00		14.200,00	9.036,32		9.036,32	5.163,68
4426 Overig Openbaar Vervoer	200,00		200,00				200,00

Beschrijving	Oorspronkelijk budget	Begrotings-wijziging	Totaal budget	Werkelijke inkomsten/uitgaven	Openstaande verplichtingen	Totale uitputting	Restant budget
4467 Overig Uitbesteed Werk	2.000,00	25.000,00	27.000,00	325,00	26.525,00	26.850,00	150,00
4511 Normale Afschrijvingen				67.097,48		67.097,48	67.097,48-
4921 Kantoor Inrichting	50.000,00	30.000,00-	20.000,00				20.000,00
4922 Kantoor Apparatuur	75.000,00	30.000,00	105.000,00	97.699,25		97.699,25	7.300,75
5215 Verhaal Premie AOV/AWW				40.882,77-		40.882,77-	40.882,77
5217 Verhaal premie BVZ				29.434,95-		29.434,95-	29.434,95
5221 Verhaal Pensioenpremies				35.553,78-		35.553,78-	35.553,78
100203 Ombudsman	2.325.800,00	21.100,00	2.346.900,00	1.915.349,27	30.209,04	1.945.558,31	401.341,69
02 Algemeen beheer Staatsorganen	2.325.800,00	21.100,00	2.346.900,00	1.915.349,27	30.209,04	1.945.558,31	401.341,69
10 Staatsorganen en ov.Alg.Org.	2.325.800,00	21.100,00	2.346.900,00	1.915.349,27	30.209,04	1.945.558,31	401.341,69

BIJLAGE VI

Overzicht van deskundigen en de behandelde onderwerpen tijdens de tv-uitzendingen

Programma 1 **Onderwerp: “Derecho Humano”**

Ieteke Witteveen

Geraldine Scheperboer-Parris

Programma 2 **Onderwerp: “Integridat den Gobernashon”**

Michael Hernandez

Sidney Justiana

Richeline Martina-Joe

Programma 3 **Onderwerp: “Derecho di Mucha”**

Miosotis Yearwood

Melissa Arias

Michelle Oldeboom-Adoptie

Adjutha Lambertina

Programma 4 **Onderwerp: “Transparensha di Gobernashon”**

Orlando Cuales

Shyrienne Martina-López

Karyl Bertrand

Programma 5 **Onderwerp: “Posishon di Viktima den Proseso Hudisial”**

Monique Dennaoui

Milouska Everitz

Alicia Blonk

Programma 6 **Onderwerp: “Ofisina di Ombudsman”**

Geritne Goeloe

Lysandra Crestian

Scharlooweg 41
Telefoon: +599 9 461-0303
Fax: +599 9 461-9483

Website: www.ombudsman-curacao.cw
Facebook: Ombudsman of Curaçao
Email: info@ombudsman-curacao.cw

Jaarverslag Ombudsman Curaçao 2020

Ombudsman van Curacao

Scharlooweg 41

461-0303

info@ombudsman-curacao.cw

ombudsman-curacao.cw

ombudsman-curacao

+599 9 461-0303